

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΘΛΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 59.
"Εκαστον φύλλον τιμάται
λεπτών 20.

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΣΥΝΑΓΟΜΗ
ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ
"Εν Ἑλλάδι . . . Δρ. 10
"Εν τῇ ἀλλοδαπῇ Φρ. χρ. 12

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Ἑλληνικὸν ὀφθαλμικὸν νοσήμα.
- Ἑβδομάς κοινωνικῆ καὶ φιλολογικῆ.
- Μικρὰ Ἱστορία, διήγημα, Γάμος ἐν χωρίῳ, ὑπὸ Δαμ.
- Αἱ γυναῖκες τῆς Κάσου, κατὰ τὸν Σαβαρῆ.
- Ἡ ἄλωσις τῆς Κάσου, δημοδῶδες ποίημα.
- Τὸ ἡμερολόγιον τοῦ ἀρχηγοῦ Κριεζῆ-Κριεζῆ καὶ Κωλέττης.—Οἱ λησταὶ τοῦ Κωλέττου.—Συνέπειαι ἐξαπατησέως κέρως.—Τὸ εἶδός τῶν ἀδελφῶν τῆς.
- Αἱ δοκιμασίαι τῆς Ραζοῦς, μυθιστορία Henry Greville, ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ (συνέχεια).
- Ἄετος καὶ μέλισσα, Ρωσικὴ φιλολογία. (Μῦθος Κριλῶφ), ὑπὸ Π. Α. Ἀξιώτου.
- Ἀποσπάσματα τῆς τοῦ Σπράδωνος Γεωγραφίας, βιβλιοκρισία, ὑπὸ Κ.
- Εἰδήσεις τῆς Ἑβδομάδος. Ἑγχώρια—Ἐξωτερικά—Φιλολογία—Καλλιτεχνία κ.τ.λ.
- Ἰδιαιτέρα Γράμματα.
- Πῶς βιβλία.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΟΦΘΑΛΜΙΚΟΝ ΝΟΣΗΜΑ

Ὅταν ἡ ὀφθαλμολογία ἀναπτυχθῇ καὶ παρ' ἡμῖν εἰς βαθμὸν τινα τελειότητος, πρῶτον καθήκον αὐτῆς δεῖν νὰ θεωρηθῇ ἡ ἐξέτασις τῶν ὀφθαλμῶν τῶν συγχρόνων Ἑλλήνων.

Βεβαίως κατατρυχόμεθα ὑπὸ παραδόξου νοσήματος.

Δὲν εἶνε οὔτε μυωπία οὔδὲ πρεσβυωπία· ἔχει ἐν τούτοις καὶ τῶν δύο ἀντιθέτων τούτων ἀδυναμιῶν τὰς ιδιότητας.

Δὲν εἶνε οὔτε ὀξυδερκεία οὔτε ἀμβλυωπία. Ὁμοιάζει ὅμως ἐναλλάξ πρὸς ἀμφοτέρας.

Εἴμεθα τόσον μύωπες κάποτε, ὥστε μόνον τί συμβαίνει εἰς τὰ θυλάκια ἡμῶν γνωρίζομεν, καὶ τόσον μακρὰν βλέπομεν ἄλλοτε, ὥστε δυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν τί περιέχουσι τὰ χρηματοκιβώτια τῶν ἀπωτάτων χωρῶν. Καὶ ὅταν μάλιστα πρόκειται περὶ ἐμπορίου, τόσον ἰσχυρὰ εἶνε ἡ πάλῃ τῆς ὀξυδερκείας πρὸς τὴν ἀμβλυωπίαν μας, ὥστε οὐδεὶς, μὰ τὸν Ἑρμῆν, δύναται νὰ βεβαιώσῃ ποῖα τῶν δύο ὑπερσχύει!

Χάρης εὐαγγέλια! Συνδραμέτε σπεύσατε νὰ κατακτήσωμεν τὴν Ἀμερικὴν.

Μετὰ τὴν Νότιον θὰ ὑποταχθῇ καὶ ἡ Βόρειος. Ἢδὴ παρέδωκαν τὰς κλεῖδας ἡ Βραζιλία, οἱ Ἀργεντινοὶ.

Τὸ Βουένος Ἀγρες, τὸ Χικάγον, ἑκατὸν πόλεις ἀνωμολόγησαν τὴν Ἑλληνικὴν ὑπεροχὴν, μυρίδι δ' ἄλλοι βάρβαροι τόποι ἀναμένουσι τοὺς νέους μεγαλοῦς Ἀλεξάνδρους, νὰ ἐπιπολιτισθῶσι καὶ ἀκμάσωσιν! Ἰδοὺ σταδίον δόξης λαμπρῶν: ὁ νέος κόσμος, ὁ νεώτερος Ἀργεντιναῦται! Τὸ σχέδιον εἶνε προκεκαγαγμένον ἐν ἀρχῇ θὰ ἐπιβληθῶμεν διὰ τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων καὶ διὰ τοῦ ἐπιχειρηματικῶ ἡμῶν

πνεύματος· βραδύτερον διὰ τῆς φιλολογίας ἰσως, καὶ τίς οἶδε! διὰ τῶν ὄπλων! Εἰς τὴν Ἀμερικὴν λοιπὸν, ἐμπρός, εἰς τὴν Ἀμερικὴν! Ὁ Θεὸς τὸ θέλει!

Ἰδοὺ τὸ σύνθημα τῶν σπευδόντων πρὸς κατάκτησιν τοῦ χρυσοῦ δέρατος σταυροφόρων τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορίου.

Καὶ ὅμως, θλιβερόν εἶπεν Ἐνῶ τοιαῦτα κηρύσσονται ἐξ ἑνὸς πρὸς δόξαν τοῦ Ἑρμοῦ, ἐξ ἄλλου αὐτὸς αὐτὸς πάσχει, μαραινεται, φθισαῖ· οἱ ὄμιλοι τῶν ὀπαδῶν του ἀραιοῦνται καθ' ἑκάστην, ὁ ναὸς του ἤρχισεν ἤδη νὰ καταρρέη...

Βλέπομεν καλῶς τί περιέχουσι τὰ θυλάκια ἡμῶν ἢ μάλλον τί δὲν περιέχουσι. Αὐτὸ εἶνε φυσικόν. Βλέπομεν ἐπίσης καλῶς τί θησαυροὺς ἐμπερικλείουσι τὰ ἀμερικανικὰ ἔδαφη, τὰ ὅποια... δὲν εὐρίσκεται κανεὶς ἄλλος ἔξυπνος νὰ ἐκμεταλλευθῇ... Αὐτὸ εἶνε ἰσως παράδοξον. Ἀλλὰ τὸ παραδοξότερον πάντων εἶνε τὸ ἐξῆς, καὶ ἐν τούτῳ ἔγκειται ἡ πάθησις τῶν ὀφθαλμῶν.

Ἐνῶ ἔχομεν τόσην δύναμιν ὀρασεως διὰ τὰ πολὺ πλησίον, ὅσην καὶ διὰ τὰ πολὺ μακρὰν, τί ἀδυνατοῦμεν νὰ ἴδωμεν; Τὰ μεταξὺ τῶν δύο τούτων! Ἐνῶ τὸν κῶνωπα, τὸν αὐλοῦντα ἐμβατήρια κέρδους, τὸν διακρίνομεν ἐπίσης καλῶς εἴτε ἐπὶ τῆς ρινὸς ἡμῶν ἔλθῃ νὰ καθεσθῇ, εἴτε ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἀπομεμακρυσμένου ὄρους, περὶ τοῦ γυπὸς ὅμως, ὅστις κατέρχεται, κατῆλθε καὶ ἀρπάζει τὸν εἰς ἀπόστασιν δέκα βημάτων ἰστάμενον ἀμνὸν μας, οὐδεμίαν ἔχομεν εἰδήσιν.

Πόσα παραδείγματα θέλετε τοῦ ὀφθαλμικοῦ τούτου νοσήματος; Ἄρχει ἓν;

Πρὸ εἰκοσαετίας τὸ ἐμπόριον τῆς Ἀνατολῆς ἤκμαζεν ὅλον εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων. Ὀλίγοι τινὲς ξένοι, ὡς παρὰσιτοὶ, παρεκάθηντο εἰς τὴν πλουσίαν τράπεζαν, συνέτραγον καὶ ἐζήλευον. Σήμερον δέ; Μεταβῆτε εἰς τὸ κέντρον τοῦ ἐμπορίου τούτου, εἰς Σαῦρην. Εἰς τὰς κυριώτερας ὁδοὺς, ὅπου ἄλλοτε μεγάλοι ἐπιγραφαὶ ἑλληνικαὶ ἐδήλουσαν τῶν μεγάλων ἑλληνικῶν οἰκῶν τὴν εὐημερίαν, θ' ἀπαντήσητε πανταχοῦ γερμανικὰ καὶ ἀγγλικὰ καὶ γαλλικὰ ὀνόματα. Εἰς τινὰς μάλιστα δὲν θ' ἀναγνώσητε οὐδὲ ἐν ἑλληνικῶν!... Οἱ Ἀμφιτρίωνες μετεβλήθησαν εἰς παρασίτους παρὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν τράπεζαν.

Ὁ γυψὸς κατῆλθε καὶ ἀρπάζει καὶ ἤρπασε τὸν ἀμνόν. Ἡμεῖς δέ; Ἡμεῖς οἱ ἐπιχειρηματίαι, οἱ ὀξυνοῦς, οἱ ἐμπορικώτατοι Ἕλληνες, ὡς ἀνδιζόμεν νέας ἐμπορικὰς ὁδοὺς, καὶ ὡς κἀνώχουμεθα, ὅτι ἔχομεν τὴν δύναμιν νὰ διακρίνωμεν τοὺς κῶνωπας ἐπὶ τῶν ὄρεων!

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

Ὅτε ἀνεγινώσκομεν τὰς περιγραφὰς τῆς Ἑλληνικῆς ἑβδομάδος, ὅπως ἐχαρακτήρισε τὰς ἐπὶ τοῖς γάμοις τῆς βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρας ἑορτὰς ὁ ρωσικὸς τύπος, ὁ τίτλος τοῦ δουκὸς τῆς Σπάρτης ἐφαίνετο ἡμῖν ὡς πετραδίον ἐντὸς ὀρεκτικοῦ πιλαφίου... ἀλλὰ ἐλησμονοῦμεν τοῦτο παρευθὺς πρὸ τῆς λάμψεως τῶν ὠραίων τίτλων, οἵτινες εἶποντο: τοῦ βασιλόπαιδος Νικολάου τῆς Ἑλλάδος, τῆς βασιλόπαιδος Μαρίας τῆς Ἑλλάδος! Ἢδὴ τῆς κακῆς ἐκείνης ἐντυπώσεως ἀνεμνήσθημεν ἀναγινώσκοντες ὅσα ὁ Messenger d'Athènes γράφει περὶ τοῦ δουκὸς τῆς Χαλκίδος! τοῦ βασιλόπαιδος Γεωργίου δηλαδὴ. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἀνήκομεν καὶ ἡμεῖς εἰς τοὺς διαγωνιζομένους εἰς πλειοδοσίας μόνον ἐπαίνων, ἥμιστα εὐαρέστων ἄλλως τε εἰς τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν, προσεπιλέγομεν: Ἐλησμόνησεν ἄρα γὰρ ὁ εὐφυὲς μέλλων ναύαρχος τῆς Ἑλλάδος, ὅτι τὸ Σύνταγμα ἡμῶν ἀπαγορεύει εἰς τοὺς Ἕλληνας νὰ φέρωσι οἰονδήποτε τίτλον; Ἢ μὴ διὰ τοῦ διαβήματος τούτου ἠθέλησε νὰ παράσχη ἐλαφρυντικὴν τινα περίπτωσιν εἰς τοὺς ὁμογενεῖς ἐκείνους κυρίου, οἵτινες, καλούμενοι πρίγκιπες ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, προκαλοῦσι τὸν γέλωτα ἐν τῷ ἐσωτερικῷ;

*

Ἀπεφασίσθη λοιπὸν. Οἱ γάμοι τοῦ Διαδόχου τελεσθήσονται τῇ 29 Ὀκτωβρίου, ἐπετείῳ τῆς γεννήσεως τοῦ αἰμνήστου πατρὸς τῆς νύμφης, κατὰ παράκλησιν τῆς σεπτῆς πενθερᾶς τῆς Ἑλλάδος, τῆς αὐτοκρατορίας Βικτωρίας, ποθοῦσης νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ἡμέραν, ἣν ἐπὶ τόσα ἔτη ἐόρταζε, τὸ ρόδινον χρῶμα τῆς χαρᾶς, ὅπερ τὸ δυστύχημά της εἶχεν ἐξαλείψῃ. Αἱ ὑπὸ τοῦ καθημερινοῦ τύπου ἀπὸ μηνῶν ἐπαναλαμβάνόμεναι εἰδήσεις ἐπέπρωτο πρὸς γενικὴν ἱκανοποίησιν νὰ ἐπαληθεύωσι πάσαι. Καὶ ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας θὰ παρίσταται, καὶ διάδοχοι μεγάλων κρατῶν καὶ ἡγεμονίδαι λαμπροὶ, καὶ στόλοι ἰσχυροὶ καὶ πλήθη ἐπισκεπτῶν ἀπειρα.

Τοῦτο οὖν μαθόντες καὶ οἱ δημοτικοὶ ἄρχοντες, ἀπεφασίσαν νὰ λάβωσι πολλὰ καὶ διάφορα σύντονα μέτρα πρὸς ἐξωραϊσμόν τῆς πόλεως ὡς πρῶτον δέ... νὰ διαψεύσωσι τὸ διαδοθὲν, ὅτι ὁ κοιλιακὸς τύπος προλαμβάνων αὐτοὺς ἐσκόπει ν' ἀναλάβῃ τὸν καθαρισμόν τῶν Ἀθηνῶν.

Ἐλπίζομεν καὶ εὐχόμεθα τὸ μέτρον τοῦτο τοῦλάχιστον ν' ἀποδειχθῇ ἀληθές.

Τὸ ζήτημα τὸ Μητροπολιτικὸν ἐγγί- ζει εἰς τὸ πέρας του. Ἄντι τοῦ σεβ. Ἀρ- χιεπισκόπου Κορινθίας, ἀρνηθέντος νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἱε- ρᾶς συνόδου, προσεκλήθη ὡς Συνοδικὸς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κεφαλληνίας, ὁστις ὡν, ὡς γνωστὸν, τῆς Κυβερνήσεως ὁ ὑποψήφιος, ἔσεται ἤδη καὶ τῆς Ἱερᾶς συνόδου ὁ ἐκ- κλητός. Ἐπὶ τῇ βεβαίᾳ λήξει τοῦ ζη- τήματος τούτου, ὅπερ τοσοῦτον λυπη- ρὰς ἔσχε φάσεις διὰ τὴν ὑπόληψιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐκπέμπομεν ἑγκαρδίου πρὸς τὸν Ἰψιστον δεήσεις ὅπερ μακροήμερῶσεως καὶ ὑγείας τοῦ μέλλον- τος Μητροπολίτου Ἀθηνῶν σεβ. κ. Γερ- μανοῦ, καὶ δι' ἄλλους μὲν λόγους καὶ διὰ νὰ συμπέσῃ πρὸς καλλιτέρας ἡμέρας—αἰ- τινες δὲν φαίνονται ὅτι θ' ἀνατείσωσι τα- χέως—ἡ ἐκλογὴ τοῦ διαδόχου του!

Τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας, αἱ ἐξετάσεις, φέρουσι καὶ ἡμᾶς ἐν μέσῳ αἰθούσης πλή- ρους κομφῶν ἐσθήτων, πολυχρόμων πί- λων, ροδοχρόων προσώπων, ἀκαταπαύστων ψιθυρισμῶν. Ὅτε μὲν ἀκούεται γλυκεῖα φωνὴ μαθητρίας, μεθ' ἑτοιμότητος ἀπο- κρινομένης εἰς πᾶσαν ἐρώτησιν, ὅτε δὲ ἡ βαρύνουσα τῶν κ. κ. ἐξεταστῶν, προσπα- θούντων διὰ τῆς κενωτοῦ μορφῆς, ἦν διδοῦσιν εἰς τὰς ἐρωτήσεις των, νὰ περι- πλέξωσι τὰς αἰδήμονας κόρας. Ἀλλὰ ματαίως. Καὶ οἱ ἐξετάσται ἀρχίζουσι νὰ φοβούνται, μὴ τυχὸν μεταβαλλομένων τῶν δρων, ἐρωτηθῶσι καὶ αὐτοὶ καὶ τότε; Τόσας εἰδείξαν ἐπέτος γνώσεις ἀληθῶς αἱ μαθήτριαι τοῦ ἐκπαιδευτηρίου Χίλλ.

Ἀλλὰ καὶ αἱ τοῦ Παρθεναγωγείου τῆς δεσποινίδος Σκορδέλη κατ' οὐδὲν καθυ- στέρησαν ἢ εὐσυνειδήτως διδασκαλία παρήγαγε καὶ πάλιν ἐπιζήλους καρπούς· τόσον ἐπιζήλους, ὥστε εἰς τοὺς ὑπὸ πλή- ρους ἐμπιστοσύνης κατεχόμενους γονεῖς οὐδαμῶς ἐπὶ τὴν παράδοξον ἢ κατὰ τοῦ θεσμοῦ τῶν ἐξετάσεων ἐξακοντισθεῖσα ὑπὸ τῆς διευθυντρίας ἀποστροφή, ἥτις πανταχοῦ ἄλλοῦ θὰ ἐσχολιαζέτο ὡς ἐπα- ναστατικὴ. Πράγματι· ὅταν μετὰ τόσης ἐπιμελείας ἐργάζωνται καθ' ὅλον τὸ ἔτος οἱ διδασκαλοὶ, καὶ τόσῃν ἔχουσι πρὸς τοὺς διδασκόντας οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐμπι- στοσύνην, εἶνε ἀνάγκη ἀρὰ γε νὰ ὑφί- στανται ἐξετάσεις αἱ μαθήτριαι, δικὴν δηλαδὴ τὴν ἑπίπνον; ὥστε νὰ ὁ- μοιάζῃ πρὸς καταδίκην; Καὶ ἀναμιμνη- σκόμενοι ὅσα κατὰ τῶν ἐξετάσεων ἔγρα- φε πρὸ διετίας συνεργάτις ἡμῶν, συγχάι- ρομεν τῇ δεσποινίδι Σκορδέλη εὐχόμενοι, ὥπως ἐκ τῆς πρὸς τὸ Παρθεναγωγεῖον τῆς ἐκτιμῆσεως ἀρουμένη τὴν δύναμιν, προβῇ πρῶτη αὐτῆς εἰς τὴν κατάρτισιν θεσμοῦ, ἔχοντας μὲν καὶ τὰ ἀγαθὰ του, ἀλλὰ μει- ζῶντων κακῶν προζέοντο τῇ μαθητευούσῃ νεολαίᾳ.

ΜΙΚΡΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

ἀλήθεια.

Γάμος ἐν χωρίῳ.

Ἡ Πέτρα τῆς Ὠραίας εἶνε θελκτικώ- τaton χωρίον. Οἱ ὀλίγοι ἐκ πλίνθων οἰ- κίσκοι τοῦ ἐγγείρονται ἐπὶ τῆς μίξ τῶν καταφύτων, ἐκ μυρσινῶν καὶ δαρφῶν, πλευ- ρῶν ὀσμυρῶν ποταμοῦ, τοῦ Ἄσπρου, οὐτινος τὰ διαυγῆ ὕδατα χρυσομεύουσι πρὸς ἀρδευσιν τῶν παρακειμένων ἀγροκη- πίων καὶ θέτουσιν εἰς κίνησιν τοὺς τρο- χούς τῶν τριῶν καταλευκῶν ὀδρῶν- λῶν, οἱ ὅποιοι ἀλέθουσι τὸν σίτον τῶν διακοσίων πενήτηκοντα κατοίκων τοῦ χω- ρίου. Τῶν χειλέων τοῦ ποταμοῦ ὑπέκει- ται σειρά ἐρυθροφαιῶν λόφων πεπληρω- μένων ἐξ ἐλαίων, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων, καὶ πρὸς τὴν κατοικοῦμένην πλευρᾶν, ὑ- ψοῦται σεμνὴ, πάλλευκος, ἐπιβάλλουσα ἢ ἐπ' ὄνοματι τοῦ ἁγίου Νικολάου τι- μωμένη μικρὰ τοῦ χωρίου ἐκκλησία, ἥς κομψὴ καὶ ἐξαιρετικῶς λιθοκτιστος παράκειται ἡ κατοικία τοῦ ἱερέως. Εὐλί- νοι σταυροὶ μέλανες, ἐφ' ὧν κανδήλια πάν- τοτε ἀνημιμένα, ἐν τῇ προαυλίᾳ αὐτῆς δεικνύουσιν, ὅτι ἐκεῖ κείνται ὅσοι τῶν χωρικῶν ἔπαυσαν νὰ ὑπάρχωσι. Διπλῆ σειρά πενήμιων κυπαρίσσων περιβάλλει ὡς πλαίσιον τὴν Ἐκκλησίαν, ἀπὸ μοναδικῆς δὲ πεύκης, φαιδρῶς πρὸ τῆς θύρας ἱσταμέ- νης, κρέμαται ὁ τοὺς εὐσεβεῖς χωρικοὺς εἰς προσευχὴν καλῶν κῶδων.

Ἐναντι τοῦ χωρίου, μεταξὺ δύο λό- φων, ὀρθοῦται, κλίνων μελαγχολικῶς πρὸς τὸν ποταμὸν τὴν ἐκ κισσοῦ ἑστεμμένην κορυφὴν του, ἀπότομος, ὑψηλὸς καὶ κρη- μνώδης βράχος, ἀφ' οὗ—οὐδεὶς πλέον ἐν- θυμεῖται πότε— ἀγγελικῆς πάρθενος, ἡ ὄψαιτέρα τοῦ χωρίου, ἐγκαταλειφθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἑραστοῦ τῆς, κατέπεσε καὶ ἐπίνγη. Αἱ δύο πλευραὶ τοῦ Ἄσπρου ἐ- νοῦνται εἰς ἀπόστασιν ἡμισεῖας ὥρας ἀπὸ τοῦ χωρίου καὶ εἰς μέγα ὕψος διὰ θολω- τῆς ἐξ ὀγκολίθων, ἐπὶ δύο βράχων στη- ριζομένης, στενῆς γεφύρας, ἔργον τίς οἶδε ποῖων χρόνων, καὶ τόσον μεγάλου διὰ τοὺς ἀπλοικοὺς χωρικοὺς, ὥστε ἡ κατασκευὴ του ν' ἀποδοθῇ εἰς τὸν διάβολον, οὐ καὶ τὸ ὄνομα φέρεται. Κάτωθι παταγωδῶς κυ- λίνονται τὰ ὕδατα, ταρᾶσσοντα αἰωνίως τοὺς κλάδους τῶν εἰς τὰς πλευρὰς φυο- μένων συκῶν καὶ πλατάνων καὶ πλήσσο- ντα ἰσχυρῶς τοὺς ἐντελῶς ἀνωθεν ὑπὸ κισ- σοῦ καὶ πολυτρίχου ἐν τῷ πυθμῆνι λευκο- τάτους ὀγκολίθους. Ἀπὸ τῆς γεφύρας κάτω τὸ θέαμα καταπλάσσει ἄμα καὶ θέλγει. Μακρὰν, πολλὴ μακρὰν ἀπλοῦται ἡ θάλασσα, νῦν μὲν ἥμερος καὶ φαιδρῶς ὡς παιδικὴ μορφή, νῦν δὲ ταραχώδης καὶ ἀφρίζουσα ὡς ἀγέλη λυσσαλέων λύκων.

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου, γεωργοὶ ἀ- παντες, ἐργάζονται ἀπὸ πρῶτας μέχρις ἐσπέρας ἐν τοῖς ἀγροῖς των, ἀφίνοντες εἰς τὰς οἰκίας τὰς γυναῖκας, αἰτινες, ἀφοῦ διευθετήσωσι καὶ καθαρίσωσιν ἀνά- πᾶσαν πρῶταν τὰς κατοικίας των, κατα- γίνονται εἰς τὸν ἱστῶν, τὴν κλώσιν, τὴν

πλοκὴν καὶ ἐτοιμάζουσι τὸ λιτὸν δειπνον· μόνον δὲ κατὰ τὸ θέρος, τὸν τρυγητὸν καὶ τὴν συγκομιδὴν τῶν ἐλαίων ἐξέρχον- ται καὶ αὐταί, ὅπως βοηθήσωσι τοὺς ἀν- δρας. Φιλεργοὶ εἰς ἄκρον ἀπολαύσεως σχε- τικῆς εὐημερίας. Οὐδὲν προμηθεύονται ἐ- ζωθεν, τὰ πάντα μόνον παρασκευάζοντες. Αὐστηροὶ τὰ ἦθη καὶ ἀπλοὶ τὴν ζωὴν διέρχονται. τὰς ἡμέρας των ἐν γαλήνῃ. Φίλοι τοῦ οἴνου, ὃν ἀφθόνως παράγουσιν, ἀγαπᾶσι τοὺς χορούς καὶ τὰς πανηγύ- ρεις. Ἡ ἐνδυμασία των εἶνε ἀπλουστάτη. Οἱ μὲν ἄνδρες φέρουσι μανδήλιον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λευκόν, μέχρι τῶν γονάτων ὀπα- κάμισον χονδρὸν, ὅπερ διὰ μαλλίνης χρω- ματιστῆς πλατείας ταινίας ζωννοῦσαι περὶ τὴν ὀσφύν, λευκὴν περισκελίδα στε- νὴν, καὶ τεμάχιον ζηροῦ δερμάτος, κρα- τούμενον διὰ δερματίνων ἐπίσης λωρίδων κάτωθεν τῶν ποδῶν, αἱ δὲ γυναῖκες μά- κρον ἐνδυμα κεχρωματισμένον, ἀπλοῦν μάλλινον ἢ βαμβάκερον, κατὰ τὴν ἐπο- χὴν, ἐπανωκρόριον, ὅπερ ἀνοικτὸν εἰς τὰ στήθη, ἀφίνει νὰ φαίνεται ὁ καθαρὸς πάντοτε λευκὸς χιτῶν, σταλιζόμενος κατὰ τὰς ἑορτὰς καὶ πανηγύρεις ὑπὸ πολλῶν χρυσῶν κοσμημάτων, φακίλιον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τρυχέντως καὶ κομψῶς καλλωπιζόμενον διὰ πολλῶν λεπτοτάτων χειροποιήτων δαντελλῶν, ποικιλοχρόων ὁμοίᾳ τῶν ἀνδρῶν.

Ὁ πρῶτος ὀδρῶμος, ὃν συναντᾷ τις κατερχόμενος ἀπὸ τῆς γεφύρας εἰς τὸ χω- ριον, εἶνε τοῦ Μπεκρο-Θανάση. Ὡς καὶ οἱ δύο ἕτεροι, καὶ οὗτος, χαμηλὸς οἰκί- σκος, σύγκειται ἐξ ἐνὸς μακροῦ καὶ στε- νοῦ δωματίου, πλῆκτοῦ, διαιρουμένου εἰς δύο μέρη ἐπὶ τοῦ μικροτέρου εὐρίσκειται ἡ κατοικία τοῦ μωλοῦ, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐ- τέρου ὁ μύλος, ἀπλοῦστατον καὶ πανάρ- χιον μηχανήμα, ἀποτελούμενον ἐξ ἐνὸς τροχοῦ ὀριζοντίου, συνδεομένου διὰ κα- θέτου ἄξωνος μεθ' ἐτέρου ὀριζοντίου ἐπί- σης τροχοῦ, ὑπὸ τὴν οἰκίαν εὐρισκόμενον, ὃν, ἰσχυρῶς πλήσσοι τὸ ἐξ ὕψους μεθ' ὀρθῆς κατερχόμενον ὕδωρ, θέτει εἰς τα- χυτάτην κίνησιν· ὁ ἐντὸς τῆς οἰκίας τρο- χὸς ἐφάπτεται πέτρας σπριζομένης εἰς τοῖχον, ὀλιγώτερον τοῦ ἐνὸς μέτρου ὕψους, καὶ στρεφόμενος ἀλευροποιεῖ τὸν βραδέως ἐκ ζυλίνου κιβωτίου εἰσχωροῦντα μεταξὺ τῆς πέτρας καὶ τοῦ τροχοῦ σίτον.

Ὁ Μπεκρο-Θανάσης, ἀνὴρ ὑψηλός, ρωμαλέος, μὲ κανονικώτατα χαρακτηρι- στικά πρὸ τριῶν ἐτῶν ἀπολέσας τὴν σύν- τροπὸν του, τῶριξ ἐστὶ κραστὸν διὰ τὰ ξε- γάσῃ τὸ σκελετὸν του. Ἐργατικώτατος ἄλλοτε, οὐδόλω πλέον φροντίζει διὰ τὸν μύλον καὶ τὸ σπῆτι του. Οἰνοποτεῖ ἀ- καταπαύστως. Ὁ εἰκοσαετής υἱὸς του, Δημήτριος, φιλότιμο παλληκάρι, μὴ ὑπο- φέρων πλέον νὰ βλέπῃ τὸν πατέρα του ἐμπαιζόμενον ὑφ' ὄλου τοῦ χωρίου διὰ τὴν κτηνώδη κατάστασιν, εἰς ἣν κατέπε- σεν ἐκ τῆς μέθης, καὶ ν' ἀκούῃ αὐτὸν ἐπο- νομαζόμενον Μπεκρο-Θανάση, ἐπῆρε τῶν ὀμματῶν του καὶ ἔφυγε ἀτὰ ξένη, παρὰ τὰ δάκρυα τῆς ἀδελφῆς του καὶ τὰς πα-

ρακλήσεις τῶν συγγενῶν του, τὸ δεύτερον ἔτος τῆς χηρείας τοῦ πατρὸς του καὶ οὐδεὶς ἐγγώριζε τί ἀπέγινεν ἐκτοτε. Ἡ θυγάτηρ του Μαρουσιῶ, δέκα καὶ ἑπτὰ ἐτῶν ὄραία χωρική, ἔχει τὸ τοῦ της γὰρ ἄλλα ἐπιστάται εἰς τὴν ἄλειον τοῦ σίτου, περιποιεῖται τοὺς μουστερῆδες καὶ μὴ τῆς φύγου, σιγουρίζει τὸ σπῆτι, προπαρασκευ- αζει τὸ φαγητὸν, φιλοστόργως μεριμνᾷ διὰ τὴν μικρὰν, τὴν προσφιλεῖ ἀδελφὴν τῆς, ἣν ἡ μήτηρ των ἀφῆκε σὺ βουζι, ἣ δὲ κάλοκράθος θεία τῆς, ἡ κερὰ Λε- νιώ, ἥτις εἶχεν ἀπολέσει κατ' ἐκείνην ἀ- κριβῶς τὴν ἐποχὴν τῶν ὀλίγων μηνῶν υἱὸν τῆς, ἐγαλοῦνησεν ἐπὶ ἑπτὰ μῆνας, — τὴν ἀγγελόμορφον Χρῦσω τῆς, καὶ καθ' ὅλην τὴν νύχτα ἀγρυπνοῦσα εὐρίσκει καί- ρον ν' ἀποτελεσθῇ τὰ προικιά τῆς. Με- μνησθεμένη ἀπὸ ἐξαιτίας κατὰ τὴν συ- νῆθειαν τοῦ χωρίου, τῇ εὐλογίᾳ τῆς μη- τρός τῆς, μετὰ τοῦ Γιάννη, μονογενοῦς υἱοῦ ἐτέρου μωλοῦ, δὲν ἔχει πλέον ν' ἀναμένῃ ἢ δέκα ἡμέρας διὰ τὸν γά- μον τῆς. Ὡ! τί χαρὰ! Τελειώσαν τὰ φέμματα! Τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν ἡ Μαρουσιῶ ὑπανδρεύεται τὸν λατρευτὸν Γιάννη τῆς, δι' ὃ ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας κατ' ἐκάστην ἑσπέραν, ἀφοῦ βαυκαλίση τὴν Χρῦσω τῆς, καὶ μετὰ ψυ- χικῶς ἄλγους ἔδῃ τὸν οἰνόληπτον πατέ- ρα τῆς ἀποκοιμηθέντα, ἐνθ' ἄπαν τὸ χω- ριον ὑπνώττει, ἐκβάλλει μετὰ χαρᾶς ἐκ τῆς κορίνου ἕνα πρὸς ἕνα τὰ προικιά τῆς, τὰ τινάσει ἐπιμελῶς, τὰ παρατηρεῖ προ- σεκτικῶς μὴ ἐλλείπει τι, πέραν μὲν βε- λοστά πού, τὰ χαμαρῶν, δειλῶς φορεῖ ἐ- νίοτέ τι, ἵνα ἴδῃ πῶς τῆς σπῆται, τὰ διπλοὶ εἰτα φιλοστόργως καὶ τὰ ἐνα- ποθέτει κατὰ τάξιν ἑτοιμα πλέον ὅπως μεταφερθῶσιν εἰς τοῦ γαμπροῦ. Πολλὰ αἱ αἴμα ἐν τῇ εὐτυχίᾳ τῆς ταῦτη; οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς πληροῦνται δακρῶν... ἐν- θυμεῖται τὴν μητέρα τῆς! Ποσάκις μόναι κατὰ τὰς μακρὰς νύκτας τοῦ χειμῶνος δὲν ἠγρυπνοῦσαν πρὸς παρασκευὴν ὄλων αὐτῶν! Ποσάκις ἐνθ' ὅτε ἐπὶ ἑσπέρᾳ πῦρ ἔτριξε, ἢ δὲ τρικυμῶν ἐμυκάτο ἔξω, ἡ Μαρουσιῶ ὑφαίνουσα δὲν εἶδε τὴν δυστυ- χῆ μητέρα τῆς, ἐν τῷ αὐτῷ ἐκείνῳ τόπῳ, βεβαρημένην ἐκ τοῦ κόπου καὶ τοῦ ὕπνου, ἐνθ' ἐκλωθε παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς, νὰ κλί- νῃ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω, νὰ στη- ρίξῃ ἐπὶ τῶν γονάτων τὰς τὴν ἠλακίτην καὶ τὸ ἀδρακτικὸν κρατούσας ἔτι χειρὰς τῆς καὶ νὰ ἀποκοιμᾶται! Ποσάκις πάλιν τὰ ὄρατα παραμόθια ποῦξερ ἢ μὰ τῆς δὲν ἀπεθώζαν τῶν ὀφθαλμῶν τῆς τὸν μὴ ἀφίνοντα αὐτὴν νὰ ἐργασθῇ εἰς αὐτὰ τὰ προικιά ὑπὸν! Πού εἶνε τώρα;... τώρα ὅτε τὰ πάντα πλέον εἶνε ἑτοιμα διὰ τὴν εὐτυχίαν τῆς, νὰ τὴν βοηθήσῃ, νὰ συμ- μερισθῇ τῆς χαρᾶς τῆς, νὰ τὴν εὐχθῇ, νὰ τὴν χαμαρῶσῃ;... Αἱ σκέψεις αὐταὶ παράσσοῦσι τὴν Μαρουσιῶ καὶ κλαίει, κλαίει καὶ πρὸς τὴν ἐναντί αὐτῆς Πανα- γίαν ὑψοῦσα τοὺς μεγάλους μελανοὺς ὀ- φθαλμούς τῆς δακρυβρέκτους, παραπο- νεῖται χαμηλοφῶνως στενάζουσα. Ἐφ' αὐτῇ Παρθένα μου, γὰ μαῦ πῆν πάρος; καλλι-

τερα νὰ μὴ εἶχα ὄλα αὐτὰ τὰ στολιδία, καλλιτέρα νὰ μὴ εἶχα τίποτα καὶ νὰ ψωμοζητοῦσα, ἀλλὰ νὰ μ' ἀφίνεις τὴ μά- να μου... Ὁ δὲ λυγμοὶ τὴν κατέπνιγον καὶ δὲν ἤκουετο πλέον. Ἀλλ' ἐν τῇ ἡλι- κίᾳ τῶν δέκα ἐτῶν ταχέως παρηγο- ρεῖται τίς, καὶ ἡ Μαρουσιῶ μετὰ εἰνας στιγμὰς ὑπνώττει. * * *

Ἡ νύξ αὐτῆ, δύο ἔτι ἡμέραι καὶ εἰτα ἡ Κυριακὴ ἡ Μαρουσιῶ εἶνε κατὰκοπος ἀπὸ δύο ἡδῆ ἡμερῶν οὐδὲν ἄλλο πρᾶ- τει ἢ νὰ λευκαίῃ, σπογγίξῃ, καθαρίξῃ τὸν οἰκίσκον τῆς. Ὁ βόμβος τοῦ ὀδρῶ- λου δὲν ἀκούεται πλέον. Ἀργεῖ καὶ οὗτος διὰ τὴν ἑορτὴν, ἥτις, ὡς εἰθίσται ἐν τῇ Πέτρᾳ τῆς Ὠραίας, ἀρχεται ἀπὸ τῆς Πέ- πτης. Ἡ Μαρουσιῶ ἀφοῦ ἔλουσε καὶ ἐ- στόλισε τὴν Χρῦσω τῆς, ἠταίμασε καθα- ρία ἐνδύματα τοῦ πατρὸς τῆς, ἐλούσθη καὶ αὐτῇ, ἐκτενίσθη, ἐξέβαλεν ἐκ τῆς κορίνου τὰ προικιά τῆς καὶ τὰ ἐτοποθέ- τησεν εἰς διάφορα μέρη τοῦ μοναδικοῦ δωματίου, γὰ νὰ ῥθούνη νὰ τὰ δοῦνη καὶ τὰ ράουνη, μύρια φαιδρά, χαριέντα καὶ εὐτράπελα σχόλια καὶ κρίσεις, ὄλη χαρὰ, παρὰ τῶν δύο νεαρῶν φίλων τῆς, αἰτινες τὴν ἐβοήθουν, ἀκούουσα καὶ ἀν- ταλλάσσουσα. Εἶτα ἠτόιμασε τὸ ἀκαφί- διον, τὸ ὕδωρ καὶ τὸ ἄλευρον, δι' οὗ θὰ ἐπιανῶν τὸ προῖμα γὰ τῆς πῆταις τοῦ γάμου, καὶ ἀνέμενον, ἐνδυθεῖσα τὰ ἑορτά- σιμα ἐνδύματά τῆς, τοὺς συμπεθέρους μετὰ τῶν δύο φίλων τῆς ἀστείζομένων πάντοτε, ὅτε εἰσῆλθεν ὁ πατὴρ τῆς ἡ- μοινοβαρῆς.

Ἐ, ἐκραύγασε βραγχωδῶς ὁ Μπεκρο- Θανάσης, ἀκόμη δὲν ἤρθανε; στοῦ γαμ- προῦ κοντεύουν νὰ τελειώσουν!

— Τώρα βλέπω κί ἔρχεται ὁ μπάρ- μα-Νικολός μὲ τὴ γυναῖκα καὶ τὰ παι- διὰ του.

— Γεῖά σας! ἡ ὄρα ἡ καλή! καὶ στὰ δικά σας κορίτσι! εἶπεν ὁ μπάρμα- Νικολός εἰσερχόμενος, σφίγγων τὴν χεῖρα τοῦ Μπεκρο-Θανάση καὶ τῆς μελλονύμφου καὶ θωπεύων τὴν μικρὰν Χρῦσω, ἥτις, ὄλη σχεδὸν ἐντὸς τῆς ἀκαφίης, ἐσχημά- τισε διὰ τῶν λεπτῶν δακτύλων τῆς παν- τοειδῆ σχήματα ἐπὶ τῆς ἀλεύρου!

Ἀφοῦ προσῆλθον ἀπαντες οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι, μικροὶ παῖς, τῇ ὀδηγίᾳ τῆς μητρός του, ἔπιασε τὸ προῖμα, ὅπερ κα- τεστόλισαν πάντες δι' ἀργυρῶν καὶ χρυ- σῶν νομισμάτων, καὶ πρηνῆς ἐπὶ τοῦ σκα- φιδίου ἤρπασε διὰ τῶν ὀδόντων ὄσπην ἡ- δυνήθη ζῦμη μετὰ νομισμάτων, ἐν μέσῳ ἀμαμάτων καὶ γελῶτων. Παρετίθη εἰτα τράπεζα, ἐσθήθη ὁ χορὸς καὶ περὶ τὸ με- σονύκτιον ἐτελειώσεν ἡ προκαταρκτικὴ αὐτῆ ἑορτὴ τοῦ γάμου, ἦν τὴν ἐπαύριον ἐπακολούθησε δευτέρα, ἡ ζῦμωσις τῶν ζαχαρωτῶν καὶ πητῶν καὶ τὸ ράντισμα δι' ἀμυγδαλῶν καὶ κομφῶτων τῶν προ- κλαίει καὶ πρὸς τὴν ἐναντί αὐτῆς Πανα- γίαν ὑψοῦσα τοὺς μεγάλους μελανοὺς ὀ- φθαλμούς τῆς δακρυβρέκτους, παραπο- νεῖται χαμηλοφῶνως στενάζουσα. Ἐφ' αὐτῇ Παρθένα μου, γὰ μαῦ πῆν πάρος; καλλι-

κατὰ τὴν ὑποχρέωσιν ἣν ἔχει, ἔφραεν ἐκ τῆς οἰκίας του. * * *

Ἐφθασε τέλος ἡ πολυπόθητος Κυρια- κή! Μετὰ πόσης ἀγωνίας δὲν ἀνεμένετο πρὸ ἐτῶν! Τί εὐτυχία!... Θαυδῶς ἐ- λαμπρον ἔτι οἱ ἀστέρεις ὅτε ἡ Μαρου- σιῶ ἠγέρθη τῆς στρωμνῆς τῆς — μήπως ἐκλείσει ἡ μάτι δὴ τῇ νύχτᾳ;— Συγκει- νημένη εἰς ἄκρον ἠσπασθῆ θερμοτάτα τὴν Χρῦσω τῆς, ἠδέως μειδιῶσαν ἐν τῷ ὕ- πνῳ τῆς, ἔφριψε βλέμμα περίλυπον ἄμα καὶ φιλοστόργον πρὸς τὸν βαρῶς ρέγ- χοντα πατέρα τῆς καὶ πλησιάσασα πρὸς τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας ἐγονυπέτησε καὶ προσηυχῆθη.

Βραδέως ἐν τούτοις ἡ αὐγὴ προῦχώ- ρει, ὁ δὲ κῶδων τοῦ ἁγίου Νικολάου ἐ- κάλει τοὺς εὐσεβεῖς χωρικοὺς εἰς τὴν ἐκκλησίαν, εἰς ἣν ἐπορεύθη καὶ ὁ Μπε- κρο-Θανάσης μετὰ τῆς Χρῦσως. Ἀφοῦ ἀπετελείωσεν ἡ ἐκκλησία, ἀπαντες οἱ συγ- γενεῖς καὶ φίλοι τῆς μελλονύμφου, προπο- ρευομένων τῶν βιολίων, ἐπορεύθησαν εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ Μπεκρο-Θανάση, ἀρ' οὐ παρέλαβον καὶ μετέφερον εἰς τοῦ γαμ- βροῦ τὰ προικιά, ἄτινα ἐπιδεικτικῶς κατὰ τὸν δρόμον ἐκράτουν νεανίαι, καὶ τὰ παρέταζαν καθ' ὅλον τὸ μήκος τοῦ δωματίου. Κόρακι εἰτα ἤρξαντο νὰ στρώ- νωσι τὴν νυμφικὴν κλίνην, ἐνθ' οἱ νέοι ταῖς ἐπέκλεπτον τώρα μὲν τὰς σινδόνας, τώρα δὲ τὰ προσκεφάλαια ἢ ἄλλο χη- σιμον διὰ τὴν στρώσιν, ὅπερ αὐταὶ ἀνε- ζήτητον κραυγάζουσαι, ἄδουσαι, γελῶσαι, χορεύουσαι, κυλιόμεναι ἐπὶ τῶν στρω- μῶν, σκιρτῶσαι ἐν χαρᾷ, ἀλαλάζουσαι ὡς παράφοροι μεθ' ἧ ἔφραναν αὐτὴν διὰ λεπτῶν νομισμάτων καὶ ἀπῆλθον.

Περὶ τὴν μεσημβρίαν ἤρξατο ὁ στολι- σμὸς τῆς νυμφῆς ὑπὸ τῶν νεανίδων φί- λων τῆς τὴν κενεῖζουσι, τὴν ἐνδύουσι, κοσμοῦσι ἀνὰ κειφάλην τῆς διὰ χλοερῶν ἀγροτικῶν ἀνθέων, τὰ στήθη τῆς καὶ τὸν λαϊμόν τῆς διὰ χρυσῶν κοσμημάτων, εἰτα ραίνουσιν αὐτὴν διὰ νομισμάτων, ἀμυγδαλῶν καὶ ζαχαρωτῶν, ἢ δὲ μονα- δικὴ ἐξαδέλφη τῆς, ἡ περιφρημ τραγου- δίστρα τοῦ χωριοῦ, ἔδει διὰ περιπαθοῦς καὶ ἠδείας φωνῆς... Πλὴν τὸ ἔσμα τῆς συγκινεῖ, δὲν χαροποιεῖ. Δὲν ἀκούεται τὸ γλυκὺ, εὐθυμον καὶ εὐτυχές ἄσμα, ὅπερ καὶ ἡ Μαρουσιῶ ποτε ἐμελεῶσεν εἰς φί- λην τῆς.

Σαράντα κάτιργα ἔρχονται ἀπὸ τὴν Ἰγγλιτέρα, Καὶ φέρουσι τὰ στεφάνια σου, χρυσοῦ μου περιστέρα! ἀλλὰ τὸ μελαγχολικόν, πένθιμον καὶ θλι- θερὸν διὰ τὰς ὀφθαλμοὺς μητρός:

Τώρα ὁ γάμος μου, τώρα ἡ χαρὰ μου Ἐλα μὰνα μου γὰ νὰ μὲ ράνης! Ἐγὼ δὲν ἔρχομαι, μὴ ἡ εὐχὴ μου: Ὅσα βρέξει ὁ Θεὸς κί ἡ Παραδείσου Νὰ ἔχῃς κῆρη μου μὲ τὸν καλὸ σου!

Ἡ μικρὰ Χρῦσω πηδᾷ, τρέχει, φωνα- ζεῖ, λαμβάνει τι ἐκ τῶν στολισμάτων, κλαίει διότι τῆς τὸ ἀφαιροῦσιν, ἐκπλη-

ένδεικτικά, γεγραμμένα υπό δύο Προβιγ-
κιανών Γάλλων πλοίαρχων, τὰ ὅποια
μὲ παρακάλεσε ν' ἀναγνώσω.

Τὸ ἐν περιεῖχε :

«Γάλλοι, οὓς ἡ τρικυμία ἤθελε ρίψῃ ἐπὶ τῆς νήσου
ταύτης ἐμπιστεύθητε εἰς τοὺς κατοίκους αὐτῆς. Ἐ-
ναυάγησα ἐπὶ τῶν βράχων τῆς, καὶ οἱ Κάσιοι μοι ἐ-
χορήγησαν πᾶσαν βοήθειαν, ἣν οἱ ἄνθρωποι ὀφείλου-
σιν εἰς ὁμοίας συμφοράς.»

Τὸ ἕτερον δ' ἔλεγε :

«Γνωστοποιῶ τοὺς συμπατριώτας μου, οὓς ἡ τὴν
ἤθελε προσηλάσῃ εἰς τὴν νῆσον ταύτην νὰ προφυ-
λάττωται καὶ νὰ δυσπιστῶσι πρὸς τοὺς κατοίκους·
διότι εἶνε πονηροὶ, κλέπται, καὶ οἱ ξένοι πρέπει νὰ
φοβῶνται τὴν πονηρίαν των.»

Ἐνεχεῖρσα τὸ παράδοξον τοῦτο ἐγ-
γραφοῦν εἰς τὸν ξενοδόχου μου μὲ ἥθος
εὐαρεσκείας καὶ τῷ εἶπον, ὅτι δὲν εἶχον
χρεῖαν τῶν ἐνδείξεων τούτων, διὰ νὰ πει-
σθῶ περὶ τῆς τιμιότητός του. Οὗτος δὲ
τὸ ἐξησφάλισεν ὡς πρᾶγμα πολὺ τιμῶν,
πιστεύων ὅτι κατέχει θησαυροὺς, καὶ ἡ
πίστις αὐτῆ μοι ἐνεποίησε καλὴν περὶ
αὐτοῦ κρίσιν. Εἶνε ἀληθὲς, ὅτι ἠγνόει τὸ
ἐμπεριεχόμενον, καὶ ὅτι ὁ δεύτερος πλοί-
αρχος τὸν εἶχεν ἐξαπατήσει, ἀλλ' ἐγὼ δὲν
ἠθέλησα νὰ διαλύσω πλάνην, ἥτις τῷ ἐ-
φραίνετο τοσοῦτο πολὺ τιμῶν. Ἄλλως τε
τὸ ἐνδεικτικὸν τοῦτο ἠδύνατο νὰ διεγείρῃ
εἰς τοὺς ἀναγνώστας ὠφέλιμον δυσπι-
στίαν. Ἐγὼ ἐπεστηρίχθην εἰς τὴν πρῶ-
την ἔνδειξιν, καὶ διετέλουν ζῶν οἰκιστὰς
μετὰ τῶν Κασίων. Μόνη μου πρόνοια ἠ-
δύνατο νὰ εἶνε, τὸ νὰ μὴ φαίνομαι μετα-
ξὺ αὐτῶν μόνος, ἀλλὰ συνοδευόμενος παρ'
οἰκιστοῦ τινος καὶ καλῶς ὠπλισμένους.
Ἄλλ' αἱ φροντίδες αὐταὶ μοι ἦσαν ἀνω-
φελεῖς, διότι πάντοτε ἠξιώθη παρ' αὐ-
τῶν εὐαρέστων δεξιῶσεων.

Εἰκοσὶς νεανίδων, ἀπασῶν λευχειμονου-
σῶν, μὲ κυματίζουσαν ἐσθῆτα, μὲ κόμην
πεπλεγμένην, εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν ὡ-
δήγουν δὲ νέον τινα, παιζόντα λύραν
καὶ συνοδευόμενα αὐτὴν μὲ τὴν φωνὴν
του. Αἱ πλείεστα ἦσαν χαρίεσσαι, ἀπασαὶ
ἀνθηραὶ, καὶ τινες διεφλονεύοντες πρὸς
τὰς δύο ὄψεις, περὶ ὧν σοὶ ἀνέφερα.

Σὺς ὁμολογῶ, ὅτι ἡ θεὰ αὐτὴ μὲ κα-
τέβλεψεν ἡ ὁμοιόμορφος στολισμὸς τῶν
Νυμφῶν τούτων, ἡ σεμνότης, ἡ τις ἐπὶ τῶν
ἐξανε τὰ θέλητρα τῶν, ἡ ἐπὶ τοῦ μετώ-
που διαλάμπουσα αἰδώς, ἡ διὰ τῆς κο-
σμιότητος μετριαζομένη εὐθυμία, ὅλα
ταῦτα μ' ἔκαμαν νὰ πιστεύσω, ὅτι μετε-
κομίσθην εἰς τὴν νῆσον τῆς Καλυψίδος.
Ἦρχισαν σχηματίζουσαι κύκλον, καὶ μὲ
παρεκίνησαν νὰ χορεύσω δὲν περιέμεινα
πολύ. Ὁ κύκλος, δὲν ἐσχηματίσαμεν, εἶνε
παράδοξος διὰ τὸν τρόπον, καθ' ὃν εἶνε
συμπλεγμένους. Ὁ χορευτὴς δὲν παρέ-
χει τὴν χεῖρα εἰς τοὺς δύο πλησιεστέτους,
ἀλλ' εἰς τοὺς ἐπομένους δύο, εἰς πρόπον
ὥστε ἔχουσιν ἐσταυρωμένους τοὺς βρα-
χίονας ἐμπροσθεν καὶ ὀπισθεν τῶν γει-
τόνων αὐτῶν, περιπεπλεγμένων ὄντων εἰς
κρίκους διπλῆς ἀλύσεως. Τὸ σύμπλεγμα
τοῦτο δὲν εἶνε ἀνευ χάριτος, καὶ αἰσθά-

νεται τις τὴν αἰτίαν. Ἐν μέσῳ τοῦ κύ-
κλου κἀθηται ὁ μουσικός παίζων καὶ
τραγουδῶν συνάμα. Ἀπαντες ἠκολούθουν
ἀκριβῶς τὸν ρυθμὸν, ὅτε μὲν προχωροῦν-
τες, ὅτε δὲ ὀπισθοδρομοῦντες, εἴτε περὶ
αὐτὸν στρεφόμενοι. Ὅσον δι' ἐμέ, ἀφίνα
νὰ μ' ἔλκωσιν, ὁ δὲ νοῦς μου ἐνησυχολεῖτο
ὀλιγώτερον εἰς τὸν χορὸν ἢ εἰς τὰ συνι-
στῶντα αὐτὸν πρόσωπα.

Εἰσῆλθον εἰς τὰς πλείεστερας οἰκίας,
ὅπου εὗρον τὰς γυναῖκας ἐνησυχολημένας
εἰς τὸ κλάθειν καὶ κεντᾶν, καὶ ἑτέρας
εἰς τὸ ὑφαίνειν τὰ ὄρατα ἐκεῖνα ὑφάσμα-
τα, δι' ὧν ἐνδύονται. Ἐχουσι μικροὺς ὑ-
φαντήρας ἀλλ' εἶνε λίαν νοήμονες, ἐργα-
ζόμεναι μὲ μεγαλὴν ἐπιδειξιότητα. Παν-
ταχοῦ εἶδον ἐνεργητικότητα, φιλεργίαν
καὶ θελκτικὴν καθαριότητα. Τυχῶν οἰ-
κιακῆς ὑποδεξιῶσεως παρὰ τινῶν συγχό-
ρευτῶν μου, ἤρχισα συνομιλῶν καὶ ἐ-
ρωτῶν αὐτάς, διατί, ἐνθ' ὑπάρχουσι τοσοῦ-
τον ὄρατα γυναικῆς εἰς τὴν νῆσον των,
δὲν εὐρίσκονται ἄνδρες; (δὲν εἶχον ἀπαν-
τήρησιν παρὰ πέντε ἢ ἕξ). ἐκεῖναι μοι ἀ-
πήνησαν, ὅτι κατὰ τὸ ἔαρ, τὸ θέρος,
καὶ μέρος τοῦ φθινοπώρου, οἱ Κάσιοι ἐ-
ταξιδεύουν. Ἐμποροῦνται, προσέθηκάν,
εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος, ἔρχονται ἐκ διαλειμ-
μάτων κομίζοντας τὰ τρόφιμα, ὅσων αἱ
οἰκογένειαι των ἔχουσι χρεῖαν, διαγοῦσι
δὲ μετ' αὐτῶν τὸν χειμῶνα μόνον. Σπεί-
ρουσι τοὺς ἀγρούς κατὰ τὸν Νοέμβριον,
συγκομίζουσι τοὺς καρπούς κατὰ τὸν Μάρ-
τιον, καὶ ἔπειτα ἐπιστρέφουν εἰς τὸ ἐρ-
γον των. Τὰ προΐοντα, ἅτινα παράγει ἡ
νῆσος δὲν εἶνε ἱκανὰ νὰ θρέψωσι τοὺς κα-
τοίκους, ὥστε ἀναγκάζονται νὰ προμη-
θευθῶσιν ἀλλοθῶν. Διὰ τῶν προσπα-
θειῶν τούτων, μ' ὅλον ὅτι δὲν εἴμεθα
πλούσιοι, τοὺλάχιστον ζῶμεν εἰς εὐάρε-
στον μετριότητα. Τὰ παιδιά συνοδεύουσι
τοὺς πατέρας των καὶ γίνονται θαλασ-
σοῖοι. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀπουσίας
των, ἡμεῖς κλῶθμεν τὸ βαμβάκιον, ὅπερ
βλέπετε, καὶ ὑφαίνομεν μέρος τῶν φορε-
μάτων αὐτῶν καὶ τῶν ἡμετέρων.»

Ἄλλην τινα ἡμέραν ἐπισκέφθη δὺο
ἀδελφάς, αἵτινες ἐλέγοντο ἐρασιμώτα-
ται. Ἡ κατῆρεια ἐβασίλευεν ἐν τῇ οἰκίᾳ
των ἐν μέσῳ τῶν ἀσχολῶν διεφρευ-
γον οἱ στεναγμοὶ των. Ἡ πρεσβυτέρα, ἀ-
γούσα σχεδὸν τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος, ἦτο
ὕψηλῳ ἀναστήματος, ὄρατα, καὶ μορ-
φῆς λίαν ἐνδιαφερούσης. Αὐτὴ δὲν πα-
ραυρέθη εἰς τὸν χορὸν. Βαθεῖα μελαγχο-
λία ἐκάλυπτε τὴν καλλονὴν τῆς. Ὁ χρω-
ματισμὸς τῶν παρειῶν τῆς σχεδὸν ἀ-
πεσβέσθη, θνήσκουσα φλόξ ἐλαμπεν ἐπὶ
τῶν ὀφθαλμῶν τῆς· τὰ δάκρυα ἐφρευγον
ἐκ τῶν μακρῶν βλεφαρίδων τῆς. Πό-
σον ἦτο συγκινητικὴ ἡ νεωτέρα ἀδελ-
φῆ τῆς συμεμερίζετο τὴν θλίψιν τῆς, ὁ-
μοία οὖσα πρὸς ἄνθος, ὅπερ θεβειμέ-
νον εἰς τὴν σκιάν, δὲν ἐθερμάνθη ὑπὸ τῶν
λαμπρῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων, ἀλλ' ἐμα-
ράνθη κατὰ τὴν ἀναβάστασίν του. Ἡ
θέλησα νὰ παρηγορήσω τὰς ὄψεις ταύτας

θεθλιμμένας, ἀλλὰ δὲν εἶχον οὐδὲν ἐπὶ
τῆς καρδίας των δικαίωμα, μὴ δυνάμε-
νος εἰς τοσοῦτον μικροῦ χρόνου διάστημα
νὰ ἐμπνεύσω αὐταῖς ἐνδιαφέρον τοσοῦτον,
ὥστε ν' ἀξιώθω ν' ἀπομαζῶ τὰ δάκρυά
των. Πινώσκω, ὅτι ἡ μία ἐξ αὐτῶν ἀπώ-
λεσε πεφλημένον σύζυγον. Ἐλέγον, ὅτι
ἦτο τὸ ὠραιότερον ζεῦγος τῆς νήσου, ὅτι
ὁ ἕρως συνῆνωσεν αὐτοὺς καὶ ὅτι, μετὰ
ἓνα μῆνα ἀπὸ τοῦ γάμου των, ὁ δυστυ-
χῆς νέος ἐναυάγησεν. — Ἡ θάλασσα,
προσέθηκάν, κατέπιεν αὐτὸν εἰς τὴν γέ-
νησίν του, διότι δὲν εἶχε συμπληρώσῃ ἀ-
κόμη τὸ εἰκοστὸν ἔτος. Ἡ νεωτέρα, τρυ-
φερῶς ἀγαπῶσα τὴν ἀδελφὴν τῆς, κλαίει
μετ' αὐτῆς. Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνη αὐτὴ ἡ
λύπη τῆς δεκαεξαετίας οὖσα εἰς ἀγῆστον,
καὶ εἰς τὸν τόπον τοῦτον οἱ ἄνδρες εἰσι
σπάνιοι. Ἡ θάλασσα καταναλίσκει μέγα
μέρος αὐτῶν. Οὕτως αἱ πλείεστα τῶν θυ-
γατέρων μας μένουσιν ἀνευ συζύγων.»

Καθ' ὅλας μου τὰς ἐπισκέψεις, ἐθαύ-
μασα τὴν ταξίν καὶ τὴν φρόνησιν τῆς μι-
κρῆς ταύτης Δημοκρατίας, τὴν εἰρήνην
καὶ τὴν ἔνωσιν, αἵτινες βασιλεύουσι με-
ταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ καθ' ὅλου τὴν
γλυκεῖαν χαρὰν, τὴν εὐχαρίστησιν, αἵτι-
νες φαίνονται εἰς τὰ πρόσωπα ὄλων. —
«Εὐτυχῆς λαὸς, ἔλεγον κατ' ἐμαυτὸν! Ἡ
φιλοδοξία καὶ ἡ ραδιουργία δὲν διαταράσ-
σουσι ποτὲ τὴν ἡσυχίαν σου. Ἡ τοῦ χρυ-
σοῦ δίψα δὲν διαφθείρει ποσῶς τὰ ἦθη
σου! Αἱ ἐριδες καὶ αἱ διχόνοιαι, τὰ ἐγ-
κλήματα, δι' ὧν αὐταὶ πληροῦσι τὴν γῆν,
εἰς σὲ εἰσὶν ἀγνωστα. Ἐπὶ τῆς νήσου σου
δὲν βλέπει τις τὸν συμπολίτην κομψίζον-
τα διὰ τοὺς τίτλους καὶ τὸν πλοῦτόν
του, ὥστε νὰ καταθλίβῃ εἰς τοὺς πόδας
τοῦ τὸν δυστυχῆ του συμπατριώτην. Δὲν
ὑπάρχει θεράπων εὐτελής, ὅστις νὰ κο-
λακεύῃ τὰ ἐλαττώματα τοῦ κυρίου του.
Ἐνταῦθα ὁ ἄνθρωπος εἶνε ἴσος πρὸς τὸν
ἄνθρωπον. Ὁ Κάσιος δὲν ἐρυθρίσῃ οὐδ' ἐ-
ξευτελιζέται ἐνώπιον ἄλλου Κασίου.» —
Τὸ σέβας καὶ ἡ ἀμοιβαία ὀπλοηφεία συνε-
νόησαν αὐτοῦς· αἱ ἀθῶναι ἠδοναί, αἱ ἡ-
φύσεις παρέχει εἰς ὄλους τοὺς θνητούς, εἰ-
σὶν αἱ ἀπολαύσεις των. Ἡ αὐτάρκεια καὶ
ἡ ἰσότης σχηματίζουσι τὴν βᾶσιν τῆς
εὐδαιμονίας των.

ΔΗΜΩΔΗΣ ΠΟΙΗΣΙΣ
Η ΑΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΑΣΟΥ
Μαῦρο πουλάκι κά(θ)εται 'ς τῆς Κᾶσου τ' ἀρο(θ)οῦνε
βγάει φωνίτσα θλι(θ)ερῆ καὶ μαῦρο μυρολόι.
Μάνα κλαμὸς καὶ βογγιτὸς εἰς τὸ νησί τῆς Κᾶσου!
Ἡ μάνα κλαίει τὸ παι(θ)ί καὶ τὸ παι(θ)ί τῆ μάνα,
κι' ὁ ἀ(θ)ερρὸς τὴν ἀ(θ)ερρῆ κι' ἀμορὸς τὴν καλὴ του.
(Γ)ίνονται στί(θ)εαις τὰ κορμιά, τὰ αἵματα ποτάμια.
Πᾶς καὶ πανοῦγλα πλάκωσε, πᾶς καὶ οἰσμός ἐγίνη;
Μήτε πανοῦγλα πλάκωσε, μήτε οἰσμός ἐγίνη,
1. ἄουρο=ἄουρο=νεανίας.

Χουσίν-Πασὰς ἐπλάκωσεν ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρα.
Ἐσ τὸ Φῶς ἐπῆς κι' ἤραξ ἡ φο(θ)ερῆ ἀρμάδα.
Βγάλλ' Ἀρβανίτες περισσοῦς, βγάλλει στρα(θ)αρα-
πά(θ)ε, γιὰ νὰ πατήσου τὸ Σταυροῦ, γιὰ νὰ πατήσου τ' Ἄγλα,
νὰ μα(γ)αρίσουν Ἐκκλησιᾶς κι' οὐλα τὰ Μοναστήρια.
Σφάζουν τοὺς γέρους καὶ τῆς γραιῖ κι' οὐλα τὰ παλη-
κάρια, τῆς κοπελιᾶς καὶ τὰ μωρὰ 'ς τὴ φλόττα τοῦς μαρκα-
βρου. οκλάβους νὰ τοὺς πουλήσουσι 'ς τῆς Μπαρμπαριᾶς τὰ
μῆρη. Καὶ μ' ἀπ' τῆς οκλάβας ἔλεγε μὲ θλι(θ)ερῆ φωνίτσα:
— Χίλια κι' ἄν κάμης, Χουσεῖν, χίλια κι' ἄν μᾶς που-
λήσης ἐμεῖς τοῦ Τοῦρκου τὸ σπαθί (θ)ὶ θὰ τὸ φο(θ)ηθῶμε,
γὰ θὰ μᾶς κόψης θίους μας, γὰρ λευτεριά θὰ (θ)οῦμε.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ
ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΚΡΙΕΖΗ
(Γκιερνάλε διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν
τοῦ Ἔθνους).
[Συνέχεια].
ΚΡΙΕΖΗΣ ΚΑΙ ΚΩΛΕΤΤΗΣ

Περάσαντες 8—10 ἡμέρας στέλλει (ὁ
Κωλέττης) μὲ προσκαλεῖ. — Ἐπῆγα, ἐκά-
θησα εἰς καναπὲν χωρὶς τραταμέντο, ὡς
νὰ ἦμουν κανένας δούλος του. Ἦρχισε
μὲ αὐθαδεῖαν λέγοντάς με.
— Ἐσὺ Κριεζῆ, πᾶς αὐθαδέας καὶ
ἐκτύπησες τὸν τοποτηρητὴν μου; καὶ
ἄλλα.
Καὶ αὐτὸς ἐθάρρηνεν, ὅτι ἤθελον τὸν
φοβηθῶ. Τὸ ἀπεκρίθη.
— Καὶ σὺ, Κωλέττη, ὅταν αὐθαδέα-
σης, ὡς τὸν ἄλλον αὐθαδέη, καὶ σὲ θέλω
σὲ δεῖρην, καὶ ὅτι σοῦ περνεῖ ἄς μὴν
λείψῃ.
Ἐσηκώθη ἐνθὺς καὶ ἀνεχώρησα. Καὶ
ἐγὼ Κωλέττης δὲν ἤμουν διὰ νὰ κάμω
καταχρήσεις, ἀλλ' ἤμουν Κριεζῆς Ἰδρατός.
Ἦλθεν εἰς Βαθὺ Σάμου ἀπεσταλμένος
ἀπὸ τὸν Καποδίστριαν διὰ νὰ παρατη-
ρήσῃ ἂν ὁ Κωλέττης εἶχε διακοσίους
στρατιώτας, ὡς ἐπερνοῦσεν εἰς τοὺς λο-
γαριασμοὺς τῶν ἐξόδων του κατὰ μῆνα,
Ἰω. Γ. Ντόβας, τὸν ὁποῖον μῆτε κονάκι
δὲν τοῦ ἔδωκε νὰ κατοικήσῃ, ἀλλ' ἐγὼ
τὸν ἐπῆρα εἰς τὸ σπίτι μου. Ἐτρωγε
καὶ ἔπινε μαζί μου, ἕως 15 ἡμέραις, ὅπου
ἐστάθη καὶ ἐπῆρε λογαριασμὸν τὰ τοῦ
Κωλέττου· μὲ κακοφαίνεται, ὅπου δὲν
ζῆ διὰ τὰ μαρτυρήσῃ· τὸν ἐδολοφόνησαν
εἰς τὴν ἀλικίαν τοῦ ἀλατος εἰς τὴν Λει-
ψίαν.
Οἱ ἀηται τοῦ Κωλέττη
Δὲν ἐπέρασεν ὀλίγος καιρὸς, ἤρχισαν
πάλιν οἱ στρατιώταις του νὰ κάμουν τὸ
κλέπτικο καθὼς καὶ πρῶτα. Ἐπέρασαν
2. Ἐπείνεον τῆς Κᾶσου κατὰ τὴν βορινὴν αὐτῆς
παράλιαν.

πέραν τῆς Ἀνατολῆς. Τὰ κερβάνια, ὅπου
πατήρησαν ἀπὸ τοὺς ἰδίους, εἶχαν πάρῃ
ἀνθρώπους ἀρματωμένους διὰ τὴν φύλαξίν
τους. Λοιπὸν οἱ κύριοι στρατιῶται ἐπῆ-
γαιναν πάλιν μὲ ἀδιαφορίαν, ὡς καὶ πρῶ-
τερον, καὶ ἀπὸ μακριὰ εἶχον ἰδῆ τοὺς
κερβαντζήδαις. Εἶχαν κάμη χωσιὰ καὶ
ἔστεκον ἀφοβοὶ μὴ βάζοντας εἰς τὸ νοῦ
τους κανένα φόβον. Ἐπῆγαιναν αἱ κα-
μήλαις ἐμπρὸς· ἐσίμωσαν καὶ εὐθὺς ἐ-
βγαίνουσιν μὲ ἀδιαφορίαν. Τί εἶχαν κάμη
αἱ ἀρματωτοί, ὅπου ἐβόλαγαν τὰ κερβά-
νια; Εἶχαν κάμη καὶ αὐτοὶ χωσιὰς, καὶ
ἄμα ἐπετάχθησαν ἀπὸ τὴν χωσιὰν τους,
ἤρχισαν καὶ ὄρμησαν ἐπάνω.
Εὐθὺς οἱ Τοῦρκοι, ὡς τοὺς εἶδον, τοὺς
ἐβάλαν εἰς τὴν μέσην, καὶ ντυφεκίζον-
τάς τους τοὺς ἐσκότωσαν ὄλους, ἐξὸν ἓνα
Σάμιον καὶ ἓνα στρατιώτην, οἱ ὅποιοι
βλέποντες τὸ ἐξαφικόν, ὅπου δὲν ἤπι-
ζον, ἦταν ὀπισθεν τῶν ἄλλων — ἔτρεξαν
εἰς φυγὴν, ἐκατέβησαν κάτω εἰς τὸ πε-
ριάλι, εὗρον τὸν πλοῖαριον, ὅπου τοὺς εἶχε
περάσει, ἐμβαρκαρίσθησαν καὶ ἦλθον εἰς
τὸ πίσω μέρος Τηγανίου, ὅπου εἶχα διο-
ρίσει δύο φύλακας σύμφωνος μὲ τὸν ὑγειο-
νόμον καὶ ἐπλήρουν τὸν ἓνα.
Εὐθὺς, ὅπου ἐφθασε τὸ πλοῖον, ἔρχε-
ται ὁ ἕνας φύλαξ καὶ μοῦ λέγει τὰ δια-
τρέξαντα.
Εὐθὺς ἐσηκώθη, ἐπῆγα εἰς τὸ ὑγειονο-
μεῖον, τοῦ λέγω, καὶ οἱ δύο πιάνοντας
ζῶα, ἐκαθαλικεύσαμεν χωρὶς νὰ κοινο-
ποιήσωμεν. Τέλος ἐφθάσαμεν εἰς Τηγάνι,
ἐβγάλαμεν ἔξω τοὺς δύο, ὅπου ἐγλύτω-
σαν, τοὺς ἐξωμολογήσαμεν, οἱ ὅποιοι μᾶς
εἶπον, ὡς ἄνω λέγω. Ἦλθομεν πάλιν εἰς
Βαθὺ, ὁ ὑγειονόμος κατὰ χρέος ἐπῆγεν
εἰς τὸν Κωλέττην, δίδοντας του ρεπόρτο
καὶ τὴν ἐξομολόγησιν, ὅπου εἶχομεν
κάμη.
Ἀναχωρῶντας ὁ ὑγειονόμος ἦλθεν εἰς
ἀντάμωσίν μου. Μοῦ εἶπεν, ὅσα ὁ Κωλέτ-
της τοῦ εἶπε καὶ τὰ ἐχρεῖασθη. Ἐρω-
τῶντας τον ἂν ἐγὼ εἶχα εἰδῆσιν, τὸν εἶ-
πεν, ὅτι ἐγὼ πρῶτος εἶχα τὴν εἰδῆσιν
καὶ ἰδέασα καὶ τὸν ὑγειονόμον. Τότες
τὰ ἔχασε.
Καὶ τί ἔκαμε, ὅτι ἐγὼ ἤμουν ἐναντίον
τοῦ;
Προσκαλεῖ τὸν ποτὲ Κωνσταντῖνον
Τζουλβατζίη ἀπὸ Καρλόβασι, τὸν κύριον
Λεκάτην καὶ Μανώλην Παπλωματᾶν καὶ
ἄλλους, οἱ ὅποιοι εἶχαν μεγάλην σχέσιν
μαζί μου. Ἐπροσκάλεσε καὶ τὸν ποτὲ
Φῶτιον Ἠλιαδῆν, ὅπου τὸν εἶχον μαζί
μου ἀπὸ τὴν ἡμέραν, ὅπου ἐφθασα εἰς
Βαθὺ, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀγοράσῃ τὰ δέκατα
τῆς Σάμου μαζί μὲ τὸν ποτὲ Παπαῶ ἐ-
σαν πρὶν τοῦ Κυβερνήτου, καὶ τοὺς ὠμί-
λησε διὰ νὰ μὲ παρακαλέσουν νὰ μὴν
κάμω κανὲν κίνημα καὶ γράψω εἰς τὴν
Κυβέρνησιν τὰ διατρέξαντα.
Ἦλθον, ἔπεσαν παρακαλῶντάς με νὰ
μὴν χαλάσω τὸ χατήρι τους· ἐγὼ δὲν ἠ-
θέλησα νὰ τοὺς ἀκούσω, ἀλλ' εὐθὺς ἤρ-
χισα νὰ κάμω τὴν ἀναφορὰν μοῦ πρὸς τὸν
ἴδιον Κυβερνήτην. Μὲ ἐπαρκαλοῦσαν ἀ-
δικῶς, μοῦ ἔκαμαν καὶ δύο τραπέζια

εἰς τὰ περιβόλια, εἶχον καὶ τὸν δεσπότην,
ὁ ὁποῖος ἦτο καὶ αὐτὸς φίλος μου. Τέ-
λος ἐσυγκατένευσα καὶ δὲν ἐκοινολογήθη.
ΣΥΝΕΠΕΙΔΙΑ ΕΣΠΑΘΗΘΕΩΣ ΚΟΡΗΣ
Ἦρχισε νὰ κάμη περιφέρειαν εἰς ὅλα
τὰ χωρία τῆς Σάμου, ἐπῆγε καὶ εἰς Μα-
ραθόκαμπον, εἶχε μαζί του καὶ τὸν ψευ-
τοκουγιόν του, αὐταδέλφον τῆς παλλα-
κίδος του, ὁ ὁποῖος ἐπῆγε καὶ ἀπάτησε
μῖαν νέαν ἀπὸ 18 ἐτῶν εἰς Μαραθόκαμ-
πον. Αὐτὴ εἶχε 4—5 ἀδελφια, οἱ ὅποιοι
ἔλειπον μὲ καίκια, ναύταις εἰς Κωνσταν-
τινούπολιν. Καὶ ἐκεῖνη τὴν ἡμέραν ἐγίνε
μεγάλῃ σύγχυσις διὰ τὸ γενόμενον. Τοὺς
ἠσύχασε τοὺς γονεῖς ὁ Κωλέττης, καὶ ἐ-
πέστρεψε μετὰ ἓνα μῆνα εἰς Βαθὺ.
Τέλος ἐφθασαν τὰ αὐταδέλφια τῆς κό-
ρης καὶ λαμβάνοντας τὴν ἐλευθέραν κοι-
νωσίαν ἐπῆγαν εἰς τὸ χωριὸ τῆς. Ἄμα ἔ-
μαθον τὰ διατρέξαντα ἤρχισαν νὰ ἀνακα-
τόνουν τὴν γενναϊολογίαν τους ἀπὸ 60
ἄτομα περίπου, καὶ εἰς τὰς 17 Ἰανουα-
ρίου, ἡμέραν τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου, ὅτε
εἴμασθεν ἐβγαλμένοι ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν
— ἤμουν εἰς ἐπισκέψεις εἰς τοὺς Ἀντώ-
νιδες, εἰς τὸ σπίτι τοῦ ὑποπροξένου Ρού-
σου κυρίου Σβορώνου—ἔρχονται δύο φύ-
λακες τοῦ Δασμοτελωνείου καὶ μᾶς δι-
δουν τὴν εἰδήσιν, ὅτι πλῆθος Μαραθο-
καμπίταις εἰς τὴν πιάτζαν, κτυπῶντας
τοὺς στρατιώτας τοῦ Κωλέττου μὲ μα-
χαίριας καὶ πιστολιὰς.
Ἐσηκώθη νὰ πᾶν νὰ ἰδῶ τὰ διατρέ-
ξαντα· ἐγύρουν αἱ φίλοι μου νὰ μὲ ἐμ-
ποδίσουν, ἀλλὰ δὲν τοὺς ἤκουσα, ἀλλὰ
δρομαίως τρέχω εἰς τὴν πιάτζαν καὶ τί
νὰ ἰδῶ;... Ἦτο τότε ὁ Μοιργιολῆς μὲ
τὴν γολέταν, καὶ ἐπρόφθασεν ὁ Κωλέτ-
της καὶ ἐμβαρκαρίσθη τὴν παλλακίδα του
μετὰ τῆς κόρης του, ὁ ἴδιος δὲν ἐπρό-
φθασεν ἀλλ' ἐσφάλισθη εἰς τὸ κονάκι.
Φθάσαντας εἰς τὴν πιάτζαν, εὗρον τὸν
καπετὰν Κωνσταντῆ Λαχανᾶν, τὸν καπε-
τὰν Σταμάτη Μαραθοκαμπίτη. Ἐπολε-
μοῦσαν νὰ ἡσυχάσουν τὸ πρᾶγμα, ὅτι ἐ-
πῆγαιναν εἰς τὸ χειρότερον.
Ἐτρεξα καὶ ἐγὼ, ἐμβαίνω εἰς τὴν μέ-
σην, φωνάζω, ὀμιλῶ τῶν Μαραθοκαμπι-
τῶν, οἱ ὅποιοι μ' ἐγνώριζαν, ἐπειδὴ καὶ
πάντα ἐπῆγαινα μὲ τὴν σκαμαπαδίαν τοῦ
Δασμοτελωνείου διὰ τὰ κουτραμπάντα
καὶ κατὶ ὠφελόντουσαν ἀπὸ ἐμὲ καὶ ἀπὸ
τὰ ὅσα ἐπλήρουν εἰς τὰς πραγματείας.
Μὲ ἤκουσαν καὶ ἐπαύθη ἡ ρῆξις τῶν πι-
στολιῶν καὶ μαχαίριῶν. Μαζί καὶ ὁ ἄνω
Λαχανᾶς καὶ Σταμάτης τοὺς ἐμβάσαμε
μέσα εἰς τὸ καφενεῖον, τοὺς ἐτρατάρισα,
καὶ ἠσύχασαν.
Εἰς τὸ ἀναμεταξὺ, ὅπου ἐστεκόμασθεν,
βλέπω καὶ παρουσιάζεται ὁ δούλος μου
σταλμένος ἐκ τοῦ ὀπιστίου μου, μὲ προσ-
καλεῖ νὰ πᾶω, ὅτι ἡ νοικοκυρά μου εὐρί-
σκειται εἰς κίνδυνον καὶ ἐγγυρᾶ 8 μῆνας,
καὶ ὅτι ἐγιόμωσεν ἡ αὐλή ἀπὸ 8—9 στρα-
τιώτας βουτώντες εἰς τὰ αἵματα.
Εὐθὺς τρέχω καὶ ἀπερσάνοντας ἀπὸ
τὴν Παναγίαν, νὰ καὶ ἀπαντῶ 4 Μαρα-
θοκαμπίτας κυνηγῶντας τὸν γαμβρὸν μὲ

Άλλους δύο στρατιώτες, πιστολιζόντας τους, κυνηγώντας τους. Εὐθύς καθὼς ἐπρόβαλα τοὺς ἐφάναξα διὰ τὰ παύσου, οἱ ὅποιοι εὐθύς με ἤκουσαν λέγοντας:—

“Ἀχ! π... εἶχες τύχη καὶ ἐβγήκεν ὁ καλὸς ἄνθρωπος...”

“Ὁ φίλος ξεσκούφωτος με τὴν μπαλάν εἰς χεῖρας ἔφενγεν. Τοὺς πέρνω ἐμπρός, πηγαίνω ἐπάνω εἰς τὸ κονάκι μου, ἐμβαίνοντας μέσα τί νὰ ἰδῶ; Ὁλαὶς ἡ πλάταις καταβουτημέναις εἰς τὰ αἵματα, κατακοιμένους τοὺς ἄθιους στρατιώτας ἀπὸ δύο καὶ τρεῖς καὶ τέσσαρας λαθωμένους...”

Ἐβρον τὴν σύζυγόν μου, ἐξαπλωμένην εἰς τὸ μενδέρη τῆς εἶχαν εἶπῃ, ὅτι με εἶχαν λαβῶση τέλος με εἶδεν ὕψη, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ἴδια.

Εὐθύς ἔβαλα τὰ ἄρματα, πέρνω τὸ τρομπόνι εἰς χεῖρας, βάζω ἐμπρός τοὺς λαθωμένους, πηγαίνω εἰς τὸ κονάκι τοῦ καλοῦ Κωλέττου, κτυπῶ, με ἤνοιξαν, ἀνέβημεν ἐπάνω.

Ἦλθε, με ἀρπαξεν ἀπὸ τὸ χεῖρι φιλώντας με, ἔτρεψε, τὸ πρόσωπόν του ἦτον ὡς τὸ κεχρὶμπάρι, τὸν λέγω: — Τί πράγματα βλέπω. Τότε μ' ἐκάθισε με τὸ τσιμποῦκι καὶ μὲ ἔκαμε μεγάλας εὐχαριστήσεις, ὅπου ἤσυχασα τὸ πρᾶγμα.

Στέλνομεν εὐθύς καὶ ἐφέραμε τσιράχιδες καὶ ἤρχισαν νὰ ἐπισκέπτονται, καὶ μετὰ 5 - 6 ἡμέραις ἐνὸς στρατιώτου, θαρρῶ τὸ ὄνομα τοῦ Σπύρου μπαλωματῆς, τὸ δεξιὸν ἢ τὸ ἀριστερὸν τοῦ ἔκοψαν τὸ χεῖρι, ὅτι ἦτο κατασυντριμμένον ὄλο τὸ κόκαλο, ὃ ὅποιοι καὶ ὕγιανεν.

Ἐχω μάρτυρας ὅλους τοὺς κατοίκους εἰς Βαθύ, ὅπου ἦτον καὶ οἱ δεκατισταὶ, εἶχον καὶ γραμματέα τὸν κύριον Κ. Προῦση, ὅπου ἦτο παρὼν καὶ ἄς ἐρωτήθῃ, καὶ θέλετε ἰδῆ, ἅτι δὲν γράφω φέματα ἀλλὰ τὴν πᾶσαν τῶν τρεζάντων.

ΤΟ ΤΑΙΣΜΑ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΙΩΝ ΤΗΣ

Δὲν ἀπέρασαν 10 ἡμέραις, με ἐπροσκάλεσε με τὸν Κλεομένην ἀρχιγραμματέα του, ἐπήγαμε μαζί με ἐδέχθη, ἐσηκώθη ὄρθιος, ἐδίδουσε τσιμποῦκι, γλυκὸ καὶ καφέ παρακαλώντας με νὰ τὸν βοηθήσω δύο χιλιάδες ταληρα. Με λέγει ὅτι:

— Ἦξεύρω, ὅτι ἔχετε διαταγήν νὰ μὴν δώσητε μήτε λεπτὸν εἰς κανένα χωρὶς νὰ σὰς παρουσιασθῇ διαταγή, μόνον... Νὰ τοῦ δώσω ἀπὸ τὰ ἰδικά μου, ἢ νὰ τὰ σηκῶσω ἀπὸ τοὺς φίλους μου Κονσόλων. Τοῦ ἀπήντησα, ὅτι ἐγὼ ἂν εἶχον, δὲν ἐρχόμουν δούλος εἰς Σάμον καὶ ἄλλα, καὶ εἶπον με τὸν ἐαυτὸν μου, τώρα, ὅπου ἔχει τὸ παλοῦκι... με γνωρίζει καὶ με παρακαλεῖ. Λοιπὸν τώρα νὰ με γνωρίσῃς. Τοῦ εἶπον — δὲν ἠμπορῶ, ἔφηνον.

Ἦρχισε πάλιν μέσον τῶν φίλων μου, ὡς πρότερον ἔβαλε τοὺς δύο ὑποπροξένους, τὸν Ντόβριν, Γάλλον καὶ τὸν Ρῶσαν Σβορώνον. — δὲν ἠμποροῦσαν νὰ με καταπέισουν. Τέλος ἔβαλαν ὅλους τοὺς ἐμπόρους μεσίτας διδόντας με ἀμαγέτι τὰ μούλια τοὺς ἐγγράφους καὶ ὁσπίτια των. Τὸν ἐπαίδευσαν σχεδὸν περίπου τῶν 25

ἡμέρας· ἔως τὸ ὑπερον ἔρχεται εἰς τὴν κατοικίαν μου με τὸν Λεκάτην Σουλθατζῆν καὶ Δεσπότην, ὡς ἐπίσκεψιν, καὶ ἐπάνω εἰς τὴν ἰδίαν ὀμιλίαν ἤρχισε νὰ πᾶσῃ εἰς τοὺς πόδας μου, ἐμποδιζόντας τον, βλέποντας τον, ὡς ἔξω φρενῶν, ἐσπλαγγίσθη ἡ ψυχὴ μου. Τοῦ ὑπεσχέθη, ὅτι θέλω γράψω εἰς τοὺς ὑπαλλήλους μου νὰ συναΐξουν ὅσα χρήματα ἔχουν, νὰ μού τὰ στείλουν εὐθύς με τοὺς φύλακας, ἢ ἂν ἠμπορέσουν μόνον τους.

Μετὰ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἤρχισα στέλνοντας στρατιᾶς καὶ σὲ 4 ἡμέρας μού ἔμβασαν, ἔως 20 χιλ. γρ. Τοῦ ὀμίλησα καὶ ἔστειλε τὸν Κλεομένην διὰ νὰ τὰ περιλάβῃ, ἐπροσκάλεσα καὶ μάρτυρας κάμνοντάς με καὶ διπλοὺς καμβιᾶλαις (συναλλάγμα) διὰ δύο χιλ. ταληρα, γράφοντας εἰς τὴν οικονομίαν φέμα, ὅτι οἱ Βουλιώταις, μανθάνοντας τὸν καυχῶν τῶν Μαραθοκαμπίτων, ἐφύρυσαν νὰ ἔλθουν νὰ μού πατήσουν τὴν νύκτα τὸ ταμεῖόν μου ἀπὸ 70, οἱ ὅποιοι Βουλιώταις εἶνε ὡς τοὺς Κακαθούλιδες, Μανιάταις. Ἐγραψα τῆς οικονομίας στέλνοντας καὶ τὰς καμβιᾶλας καὶ μετὰ 15 ἡμέρας ἔλαβον ἀπάντησιν γράφοντάς με, ὅτι ἔκαμα φρόνιμα καὶ ἀπάντησα τὸ κακόν.

Ἀπὸ τὰ ὅποια χρήματα ἐτάισε τὰ αὐταδέλφια τῆς πατημένης κόρης καὶ ἡσύχασαν.

[Ἔπειτα].

HENRY GREVILLE

ΑΙ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΡΑΪΣΑΣ

(Μυστογραφία.)

(Συνέχεια· ἴδε φύλλον 21-24).

ΙΑ

Τὴν ἐσπέραν τῆς ἐπαύριον ὁ κύριος Πορῶφ καὶ ἡ θυγάτηρ του ἐκάθητο μελαγχολικοὶ ἐναντι ἀλλήλων ἐν τῷ μικρῷ αὐτῶν ἐστιατορίῳ, ὅπερ ἦτο πλήρες ἀνθρώπων καὶ πτηνῶν· ἡ θέσις τῆς μακαρίτιδος ἦτο κενή· τὸ μέγα ἀνάκλιτρον αὐτῆς, με τοὺς βραχίονας ἀνοικτούς, ἐφαίνετο ὅτι ἀνέμενε τὴν μητέρα, ἵνα λάβῃ τὴν προεδρείαν κατὰ τὰ οἰκογενειακά δειπνα. Πατὴρ καὶ κόρη οὐδόλους μετέβαλλον τὰς ἔξεις τοῦ παρελθόντος· τὸ ἀνάκλιτρον ἐκεῖνο ἔθεωρετο ὑπ' αὐτῶν ὡς κατελημμένον· ἡ προσφιλεῖς εἰκὼν ἐπώπτευεν ἐπὶ τῆς ἐστίας των καὶ ὅσακις τὸ βλέμμα τῶν ἐγκαταλειμμένων ἐπιπτεν ἐπὶ τῆς θέσεως ἐκείνης, τὸ ἀσθημα τῆς ἐκδικήσεως ἀνεπτύσσεται πικρότερον καὶ ἰσχυρότερον. Δὲν εἶχον μόνον τὴν τιμὴν τῆς Ραΐσας νὰ ἐκδικήσωσιν, ἀλλὰ καὶ τὸν θάνατον τῆς μητρὸς, προσβληθείσης πρόωρος ὑπὸ τῆς θανατηφόρου ἀπελιπίσας.

Ὡς συνήθως, καὶ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν πατὴρ καὶ κόρη διέτρεξαν πρὸ μάλλον συγκαζόμενα ὑπὸ τῆς ἀνωτέρας τάξεως μέρη καὶ τὰς προκουμαίας κατὰ τὴν ὄψαν τοῦ περιπάτου. Τὸ ὕψηλόν καὶ κομψὸν ἀνάστημα τῆς Ραΐσας, τὸ αὐστηρὸν πένθος τῆς, ἡ λευκὴ κόμη τοῦ συνοδευόντος αὐτὴν γέροντος καὶ ἡ ἐν τῇ μορφῇ τῆς ζωγραφισμένη ἀδιαφορία πρὸς πᾶν κοσμικόν, προσέλικυσαν πολλὰ περιέργω καὶ ἀδιάκριτα βλέμματα.

Τὰ βλέμματα ταῦτα, ἡ πλήρης περιφρονήσεως ἐξέτασις τῶν γυναικῶν, ὃ αὐθάδης θανουμάστος τῶν ἀνδρῶν, οὐδεμίαν προὔξενον ἐντύπωσιν εἰς τὴν Ραΐσαν· ὁ νοῦς τῆς δὲν ἦτο βεβαίως εἰς αὐτοὺς προσηλωμένος· ἐξήτει ἐν νύμφῃ, ἐν σημείον, μίαν ὁμοιότητα πρὸς τοὺς ἀνδρας, ὧν συγκεχυμένως ἀνεμνησκότο· θὰ ἐγνώριζεν αὐτοὺς, ἐὰν τοὺς ἔβλεπον ὁμοῦ καὶ τοὺς τρεῖς—ἀλλ' ἐὰν τούναντιον συνήντα ἔνα ἕκαστον ἰδιαιτέρως;—καὶ ὑπὸ τὸν πένθιμον πέπλον παρετήρει τὰ πρόσωπα, παρέβαλε τὸ βαδισμα καὶ ἐσκέπτετο ἐνίοτε μετ' ἀπελιπίσας, ὅτι μάλιστα ἦσαν οἱ κόποι τῆς.

Ὁ περίπατος τῆς ἡμέρας ἐκείνης παρετάθη ὑπὲρ τὴν συνήθη ὥσαν· ὅτε δὲ ὁ κ. Πορῶφ ἐπρότεινε ν' ἀπέλθωσιν, ἡ Ραΐσα εἶπεν: — Ὅχι ἀκόμη!

Εἶχον ἤδη ἀναφθῆ οἱ φανοί, οἱ τελευταῖοι περιπατηταὶ ἐγκατέλειψαν τὴν ἀγγλικὴν προκουμαίαν, σκότος δ' ἐπεχύθη ἐπὶ τῆς κεκαλυμμένης ὑπὸ χιόνος λευκῆς ἐρήμου τοῦ Νέβα.

Τότε μόνον ἡ νεανίς ἀπεπείσασε μετὰ θλίψεως νὰ ἐπανέλθῃ οὐκαδε, ἐξετάχουσα ὅμως παντοσε διὰ τοῦ βλέμματός τὰ διερχόμενα πολυτελῆ ἔλκηθρα, ἅτινα ἔφερον τοὺς εὐτυχεῖς τοῦ κόσμου τούτου εἰς εὐθυμα συμπτώσια φίλων ἢ εἰς τὰ ἀπλᾶ οἰκογενειακά δειπνα, ἐν οἷς, μετὰ τὰς μεριμνας καὶ τὰς τέρψεις τῆς ἡμέρας, γίνονται αἱ συνήθεις συναντήσεις.

Ἡ Ραΐσα εἰσῆλθεν ἀποθεταρρημένη· εἰς διάστημα ὀκτῶ ἡμερῶν οὐδὲν κατώρθωσεν, οὐδεμίαν εἶχεν ἐνδείξιν ἢ ὁμοιότητα. Τοῦτο ἦτο τῇ ἀληθείᾳ ἀπελιπίστικόν. Ἡρώτα ἐνίοτε ἐαυτήν, ἐὰν ἡ ἀπόφασίς ἦν ἔλαβε δὲν ἦτο ἀνωτέρα τῶν ἀνθρωπίνων δυνάμεων, ἐὰν δὲν ἦτο παραφροσύνη ν' ἀντιταχθῇ μόνη κατὰ κοινωνίας ὀλοκλήρου, μαινομένης κατ' αὐτῆς.

Ἀφρημένως παρεσκευάζε τὸ τέτον, ὃ δὲ πατὴρ, μὴ τολμῶν νὰ τὴν ἐρωτήσῃ, παρέτηρει αὐτὴν μετὰ θλίψεως. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, νικῶσα τὴν μελαγχολίαν τῆς, τῇ ἀπέτεινεν ἐν μετρίᾳ... ἀλλ' ὁποῖον θλιβερὸν μετρίαιμα!

Αἶφνης ἤχησεν ὁ κῶδων· ἡ μαγειρίσσα ἔτρεξεν ὅπως ἀνοίξῃ, καὶ ὁ Πορῶφ, νομίζων ὅτι εἶνε ἐπίσκεψις φίλου ἐκ τῶν ὀλίγων, οἵτινες τοῖς ἀπέμειναν μετὰ τὸ δνειδός των, ἠγέρθη. Ἡ ὑπηρετρία παρουσιασθεῖσα εἶπεν:

— Εἶνε μία κυρία, ἡ ἁπταία θέλει νὰ εἶπῃ ἕνα λόγον εἰς τὴν δεσποινίδα.

Ἡ Ραΐσα ἤγειρε τὴν κεφαλὴν. Ἀπὸ τῆς κηδείας τῆς μητρὸς τῆς οὐδεμία ἐ-

πισκέπτρια εἶχε διέλθῃ τὴν φιλίαν τῆς ταπεινῆς κατοικίας των.

— Ποία εἶνε; ἠρώτησεν.

— Ἡ κυρία ἀρνείται νὰ εἶπῃ τὸ ὄνομα τῆς· θέλει νὰ σὰς ὀμιλήσῃ.

Ὁ πατὴρ καὶ ἡ θυγάτηρ παρετηρήθησαν ἀμοιβαίως.

— Ἄς εἰσέλθῃ, εἶπεν ἡ Ραΐσα.

Ἦναψεν δευτέραν λυγρίαν, ἵνα δώσῃ πλειότερον φῶς εἰς τὸ κακῶς φωτιζόμενον δωμάτιον, καὶ ἀνέμενε.

Παρευθὺς εἶδεν ἐισερχομένην γυναῖκα πεντηκοντούτιδα περίπου, φέρουσαν ἐσθῆτα βαθέως χρώματος, παλαιὸν σάλιον καὶ πλιν μετὰ ταινιῶν πεπαλιωμένων.

Τὸ σύνολον τῆς περιβολῆς συνεφάνει λίαν με τὸ πρόσωπον. Ἦτο ἐξ ἐκείνων τῶν μορφῶν, αἵτινες δυσκόλως ἐντυπώνεται εἰς τὴν μνήμην, ἀλλ' ὧν διατηρεῖ τις συγκεχυμένην πάντοτε ἀνάμνησιν· μίαν τῶν μορφῶν τέλος, εἰς τὴν θέαν τῶν ὀπίσθων λέγει τις: «Κάπου εἶδον αὐτὸ τὸ πρόσωπόν!»

— Καθήσατε, παρακαλῶ, κυρία, εἶπεν ἡ Ραΐσα, παρατηροῦσα ἀτενῶς τὴν ἐπισκέπτριαν.

Μετὰ τὸ ἀτύχημά τῆς ἐξήταζε πάντα μετὰ προσοχῆς.

Ἡ ἀγνωστὸς ἐκάθησεν ἐπὶ θρανίου καὶ ἔθεσεν ἐπὶ τῶν γονάτων τῆς βαλάντιον ἐκ μέλανος μακροκνήου μετὰ χαλυβδίνης πόρπης.

Ἐἶτα ὀμίλησε μετὰ φωνῆς ἐσθεσμένης καὶ ταπεινῆς, ὡς τὸ σύνολον τοῦ ἀτόμου τῆς.

— Ἐρχομαι, εἶπεν, ἐκ μέρους κυρίας—πολλῶν κυριῶν—ἀλλὰ μίαν ἰδίως, ἡτις ἐνδιαφέρεται θερμότερα δι' ὑμᾶς, δεσποινίς.

Ἡ Ραΐσα ἔστρεψε τὰ βλέμματα πρὸς τὸν πατέρα τῆς, ὅστις ἀκίνητος καὶ ἀπαθῆς ἠκροῶτο· ἡ θυγάτηρ ἔπραξε εὐ αὐτῶ.

— Ἐπάθατε, ὡς ἔμαθον, τὸ ἀτύχημα ν' ἀπολέσητε ἐσχάτως τὴν μητέρα σας; Ἡ Ραΐσα ἐποίησε διὰ τῆς κεφαλῆς νεῦμα καταφατικόν.

— Κυρία τῆς ἐλεκτηῆς κοινωνίας, μαθοῦσαι πόσον εἶσθε ἀξία ἐνδιαφέροντος καὶ ἐκτιμήσεως, μ' ἐπεφόρτισαν νὰ σὰς ἐπισκεθῶ ἐξ ὀνόματός των...

— Περὶ ποῖων κυριῶν ὀμιλεῖτε; ἠρώτησεν ὁ Πορῶφ μετ' αὐστηρότητος.

Ἡ ἐπισκέπτρια ἔστρεψε πρὸς αὐτὸν τὸ ἄνευ ἐκφράσεως πρόσωπόν τῆς.

— Περὶ κυριῶν ὕψηλοτάτης τάξεως, αἱ ὅποια ἀσχολοῦνται εἰς ἀγαθοεργίας...

— Δὲν ἔχομεν ἀνάγκη ἀπὸ τίποτε, εἶπε συθροπῶς ὁ γέρον.

— Ἐκφράζομαι κακῶς, ἐξηκολούθησεν ἡ ἐπισκέπτρια; διότι βλέπω, ὅτι δὲν μ' ἐνόηστε. Τὸ καλόν, τὸ ὅποῖον πράττουσιν αἱ κυρία αὐταί, δὲν εἶνε ἀπολύτως ὀλικὸν ἀλλὰ καὶ ἠθικὸν ἐπίσης; πολλὰκις ἐπιφορτίζομαι νὰ παρηγορήσω τεθλιμμένους, καὶ σὰς βεβαίως...

Διεκόπη, παρετήρησε λαθραίως τὸ εὐγενές καὶ κανονικὸν πρόσωπον τῆς Ραΐσας καὶ ἤλλαξεν ὀμιλίαν.

— Ἐπάθατε καὶ ἕτερον μέγα δυστύχημα, δεσποινίς, περὶ αὐτοῦ δὲ ἀπεσταλῆν νὰ σὰς ὀμιλήσω. Μοῖ εἶπον ὅτι ὑπεβάλετε ἀναφορᾶν...

— Ὅχι, ἀπήντησε μετὰ σταθερότητος ὁ Πορῶφ, καταγγελίαν μόνον.

— Εἶνε τὸ αὐτὸ, εἶπεν ἡ γραῖα.

Ἡ Ραΐσα βλέπουσα, ὅτι ὁ πατὴρ τῆς εἶχε προσηλωμένους τοὺς ὀφθαλμούς ἐπὶ τῆς ἐπισκεπτρίας, τὸν ἐμιμήθη.

— Ὑπεβάλετε κατηγορίαν κατὰ νέων τῆς ἀνωτέρας κοινωνικῆς τάξεως; ἐσκέπθητε καλῶς τοῦτο;

Ἡ Ραΐσα ἠτοιμάζετο ν' ἀπαντήσῃ, ὅτε διὰ νεύματος ὁ πατὴρ τῆς διέταξεν αὐτὴν νὰ σιωπήσῃ.

Ἡ γραῖα, μὴ λαμβάνουσα ἀπάντησιν, ἠναγκάσθη νὰ ἐξακολουθήσῃ.

— Ἡ ὑπόθεσις σας εἶνε ἡ εὐγενεστέρα καὶ ἡ ἀξιοπρεπεστέρα πασῶν πάντες ἐνδιαφέρονται καὶ συμπαθοῦσι πρὸς ὑμᾶς ἀλλὰ...

— Ἀλλὰ; ἐπανέλαθεν ὁ Πορῶφ, βλέπων ὅτι διέκοπτε τὴν ὀμιλίαν τῆς.

— Ἀλλὰ εἶσθε μόνον ἄνευ ὑπερασπιστῶν καὶ ἔχετε ἐναντίαν ὅλην τὴν ἀριστοκρατίαν.

— Ἐνομίζον, εἶπεν ἠρέμως ὁ γέρον, ὅτι ἀπεστῆλεσθε ὑπὸ φιλανθρωπίαν κυριῶν, αἵτινες ἐνδιαφέρονται ὑπὲρ ἡμῶν.

— Βεβαίως, ἀλλ' αὐταί εἶνε κυρία..., ἡ δὲ διοίκησις τῆς πόλεως δὲν διευθύνεται ὑπὸ κυριῶν.

— Λοιπὸν αἱ κυρία εἶνε ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ἡ διοίκησις καθ' ἡμῶν; εἶπεν ὁ Πορῶφ με τὸ αὐτὸ ἥρεμον ὕφος.

— Οὐδὲν τοιούτων εἶπον λέγω μόνον ὅτι αἱ γυναῖκες δὲν εἶνε οἱ νόμοθεταί· οἱ Νόμοι προστατεύουσι πάντοτε τοὺς ἀνδρας καὶ πλειότερον ἐτι εἰς τὰς τοιαύτας περιστάσεις. Τί ἐνδιαφέρον θέλετε νὰ λάβῃ ὁ ἀνήρ ἢ ἀτύχημα, τὸ ὅποῖον οὐδὲ νὰ ἐνόησῃ οὐδὲ νὰ ἐκτιμήσῃ δύναται;

— Οὐδεὶς ἀπάντησεν.

Ἡ γυνὴ ἐξηκολούθησεν:

— Ἐὰν εἶχον τὴν εὐχαριστήσιν νὰ σὰς γνωρίσω πρὸ τοῦ διαβήματός σας τούτου...

— Ποίου διαβήματος; ἠρώτησεν ὁ Πορῶφ.

— Τῆς ἀναφορᾶς, ἀπήντησεν ἡ γραῖα ἀταράχως. Ἐὰν ἤμην ἐκ τῶν φίλων σας, θὰ συνεβούλευον ὑμᾶς, νὰ μὴ ἐνεργήσητε οὐδὲν.

— Ἄ! εἶπε γαληνιαίως ὁ πατὴρ, συγκρατῶν δι' ἐνὸς μειδιάματος τὴν ὄρμην τῆς Ραΐσας, ἐτοίμης ν' ἀναπηδήσῃ ἐκ τοῦ θρανίου τῆς.

Ἡ γραῖα εἶδε καὶ τὸ κίνημα καὶ τὸ μειδιάμα καὶ παρετήρησε πλαγίως τὸν γέροντα.

— Ναί, εἶπε βραδέως, δὲν ἦτο βεβαίως καλὴ ἡ σκέψις νὰ ἐγείρηται σκάνδαλον τοῦτο οὐδέποτε εἶνε χρήσιμον. Καὶ ἂν ὑποθέσωμεν, ὅπερ εἶνε σχεδὸν ἀδύνατον—ὅτι ἀνακαλύπτονται οἱ αἰτίοι τοῦ ἐγκλήματος, καὶ ἂν ὑποθέσωμεν, ὅτι κερδίσετε τὴν δίκην, πάλιν οὐδὲν ἄλλο θὰ ἐπιτύχητε ἢ ἀσημάντους τινας ἀποζημιώσεις.

Ἡ λέξις αὕτη συνετάραξεν ἐπίσης τὸν πατέρα καὶ τὴν θυγατέρα, ἀλλὰ ἐκρατήθησαν.

— Ἐχετε μικρὰν περιουσίαν, νομίζω; ἐξηκολούθησεν ἡ κυρία ἀποτεινομένη πρὸς τὸν Πορῶφ.

— Οὐδεμίαν! ἀπήντησεν οὗτος.

— Ἐ, λοιπὸν, ἐκάμετε βήμα, τὸ δόποιον, με τὸ ἐνδιαφέρον, ὅπερ αἰσθάνομαι πρὸς ὑμᾶς, ἀποκαλῶ ἀπερίσκεπτον. Προσεῖλικύσατε οὕτω τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῆς θυγατρὸς σας... Φοβοῦμαι, ὅτι θὰ δυσκολουθῆ πολὺ νὰ ὑπανδρευθῆ.

— Δὲν σκοπεῖτε νὰ ὑπανδρευθῆ, ἀπήντησεν ὁ πατὴρ, τριβῶν ἥρεμα τὸ γόνυ του διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς.

— Ἀληθῶς; τότε καλὴ σύμπτωσις! Αἱ κυρία περὶ τῶν ὀπίσθων σας ὀμίλησα, εἶχον τὴν αὐτὴν ἰδέαν, καὶ φοβοῦμαι ὅτι θὰ εἶνε ἀδύνατον σχεδὸν νὰ σὰς δοθῇ ἡ πρόπουσα ἱκανοποίησις, μ' ἐπεφόρτισαν νὰ σὰς ἐρωτήσω, ἐὰν δὲν θὰ ἐπρότιματε νὰ παραιτήσητε τὴν πόλιν, ἥτις τόσας σας ἐπότιες πικρίας, καὶ νὰ ἐγκατασταθῆτε εἰς τὴν ἐξοχὴν.

— Δὲν ἔχω ἐξοχικὴν οἰκίαν, ἀπήντησεν ὁ Πορῶφ, ἐξακολουθῶν νὰ τρίβῃ τὸ γόνυ του μετ' ἰδιαζούσης εὐαρεσκείας.

— Ἀκριβῶς πωλεῖται τώρα ὠραϊοτάτη ἐξοχικὴ κατοικία ἐν τινι μεγάλῃ ἐπαρχίᾳ, ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τοῦ Βόλγα. Θανουμάσιος τόπος, ὠραῖον κτήμα με ποταμὸν πλήρη ἰχθύων, με δάσος... Ὡς εὐχαριστήθητε πολὺ, ἐὰν θελήσητε νὰ τὴν ἀγοράσητε...

— Δὲν ἔχω χρήματα, εἶπεν ὁ Πορῶφ.

Ἡ κυρία ἐκίνησε τὴν χεῖρα μετὰ τρόπον δηλοῦντος εὐκρινέστατα: «τοῦτο εἶνε τὸ ἐλάχιστον». Ἀφ' ἧς στιγμῆς εἶχεν εἰσέλθῃ, ἤδη μόλις εὐρίσκατο ἐν ἀνέσει.

— Ὡς σὰς ἐπρομήθευον, εἶπε, ταπεινοῦσα τὴν φωνὴν.

— Ἦθελες σὺ νὰ ζῆς εἰς τὴν ἐξοχὴν; ἠρώτησεν ὁ Πορῶφ στρεφόμενος πρὸς τὴν θυγατέρα του, μετὰ ὕψους ἀφελεστάτου.

Ἡ Ραΐσα, τὰς παρειὰς ἔχουσα λευκάς, ὡς κηρίον, καὶ τὴν μίαν χεῖρα ἐπὶ τῆς ἄλλης, ἐφάνετο ὡσεὶ μαγνητισθεῖσα. Ἦχειρε βραδέως τοὺς μεγάλους μελανοὺς ὀφθαλμούς ἐπὶ τοῦ πατρὸς τῆς καὶ δὲν ἀπεκρίθη.

— Ἐὰν προτιμάτε ἐπαρχιακὴν τινα πόλιν, εἶπε μετὰ φιλοφροσύνης ἡ γραῖα, δὲν θὰ ἦτο δύσκολον.

— Σοὶ ἀρέσκει ἐπαρχιακὴ τις πόλις; Αἱ Ραΐσα; εἶπεν ὁ πατὴρ μετὰ τινος ζωπρότητος.

Ἡ νεανίς ἐκίνησεν ἀρνητικῶς τὴν κεφαλὴν.

— Ναί, ἀλλὰ, μητέρα, ἠξεύρεις τί συμβαίνει; ὑπόσχομαι πολλὰ καὶ ἐκτελοῦσιν ὀλίγα... εἶπεν ἀπερίττως ὁ Πορῶφ.

Χωρὶς ποσῶς νὰ ταραχθῇ ἐκ τῆς οἰκειοτάτης ταύτης ἐκφράσεως ἡ μητέρα ἠνοιξε τὸ βαλάντιον.

— Δεκαπέντε χιλιάδες ρουβλίων ; επ- ανέλαβεν ο Πορώφ τεινών τὰς χεῖρας του. Πράγματι, με τοιοῦτον πόνον, ἤμπορεῖ νὰ εὐρῆ σύζυγον. Αἱ, Ραϊσά ;

Καὶ λαβὼν τὸ βαλάντιον, ὅπερ ἡ ἐπι- σκέπτρια μετὰ διαταγῆς τῆς ἐνεπιστεύε- το, ἐμέτρησε τὰ τραπέζια γράμματα.

— Δεκαπέντε χιλιάδες ρουβλία ! εἶνε ἀληθές, εἶπε.

— Ναί, γέροντά μου, ἀκριβώς, ἀλλὰ νὰ ὑπογραφῆ ...

Ὁ Πορώφ ἠγέρθη τόσο ἀποτόμως, ὥστε ἔριψε τὸ θρανίον ὀπισθεν αὐτοῦ. Ἡ Ραϊσά ἠγέρθη ἐπίσης.

— Δεκαπέντε χιλιάδες ρουβλία, ἡ τιμὴ τῆς θυγατρὸς μου ! ἀνεφώνησε, καὶ κινῶν ἀνωθεν τῆς κεφαλῆς του τὸ βαλάντιον, ἔριψεν αὐτὸ κατὰ πρόσωπον τῆς γράας.

Αὕτη τὸ ἤρπασε καὶ ἔσπευσε νὰ τὸ θέσῃ πάλιν ἐν τῇ θυλακίᾳ τῆς.

— Ἀχρεῖα προαγωγός ! ἐφώνησεν, ἔξω ἢ σὲ ραπίσω !

Ἡ γράα κατέφυγεν εἰς τὸν προθάλα- μον καὶ ὤρμησε νὰ παραλάβῃ τὸ ἐπανο- φόριόν τῆς, χωρὶς ν' ἀποχωρισθῇ τοῦ πο- λυτίμου βαλαντίου.

— Ἔξω, ἔκραζεν ὁ Πορώφ.

— Ἀφῆτέ με νὰ πάρω τὸ φόρεμά μου, διότι θ' ἀποθάνω ἐκ τοῦ φόβου, ἐγόγ- γυσα ἡ γράα.

Ὁ Πορώφ τὴν ἔλαβεν ἀπὸ τοὺς ὤμους καὶ τὴν ἔριψεν ἔξω τῆς θύρας,

— Στὸ διάβολο ! εἶπεν.

Ἡ μαγειρίσσα ἔφερον ἐσπευσμένως τὰ πέδιλα, ἀτινα ἡ ἐπισκέπτρια εἶχε λησμο- νήσῃ ἐν τῇ ταραχῇ τῆς. Ὁ δὲ Πορώφ, ἀνοίξας τὴν θύραν, τὰ ἔριψεν ἔξω τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο. Ἡ προαγωγὸς ἔλαβε καὶ τὸ διπλοῦν τοῦτο ράπισμα καὶ ἔσπευσε νὰ φύγῃ, ἀφοῦ ἐφόρεσε τὰ πέδιλά τῆς καὶ ἐκαλύφθη διὰ τῆς διφθέρας τῆς.

Ὁ Πορώφ, εἰσελθὼν ἐν τῇ αἰθούσῃ εὗρε τὴν θυγατέρα του ὄρθιαν πάντοτε καὶ ἄ- φωνον, ξηρὰν καὶ ψυχράν.

— Ραϊσά, εἶπε μετὰ γλυκύτητας.

Ἡ νεανίς ἔστρεψε πρὸς τὸν πατέρα τῆς τὸ ὠχρότατον πρόσωπόν τῆς.

— Ὡς φαίνεται ἡ τιμὴ σου ἔχει ἄξιαν τινά, ἀφοῦ θέλουν νὰ τὴν ἐξαγοράσουν· θὰ ἐκδικηθῶμεν, μεῖνε ἤσυχος.

Ἡ Ραϊσά ἠθέλησε νὰ ἐναγκαλισθῇ τὸν τραχηλὸν τοῦ πατρὸς τῆς, ἀλλὰ δὲν ἐ- πρόφθασε κλειούσα τοὺς ὀφθαλμούς, ἔ- πεσε λιπόθυμος χαμαί.

— Α ! Θεέ μου ! ἀπέθανεν, ἀνέκραζεν ἡ μαγειρίσσα τρέχουσα πρὸς αὐτήν.

Ὁ πατήρ, κύπτων ἐπὶ τῆς θυγατρὸς του, ἐξήτασε τὴν καρδίαν τῆς, ἥτις ἐξη- κολουθεῖ νὰ πάλῃ.

— Ὄχι, εἶπε, θὰ συνέλθῃ. Εἶνε κόρη μου· δὲν θ' ἀποθάνῃ, πρὶν ἱκανοποιηθῶ- μεν.

Ἡ Ραϊσά, πράγματι, μετὰ τινα λεπτά, ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς καὶ ἀνελύθη εἰς δακρυά, ἀτινα ἀνεκούφισαν αὐτήν. Ἐπ- ανέλαβε τὸν βηματισμὸν τῆς. Εἶτα ὁ Πο- ρώφ, μεταδὲς εἰς τὸ κεντρικὸν γραφεῖον τῆς ἀπυνομιᾶς, ἐπληροφόρηθῃ ὅτι οὐδὲν εἶχεν εἰσεῖτι ἀνακαλύφθῃ.

— Τίποτε ; ἠρώτησεν ὁ γέρον μετ' ἐ- πιμονῆς.

— Τίποτε ἀπολύτως, ἀπήντησεν ὁ ὑ- πάλληλος ξηρῶς. Δὲν ἔχομεν βεβαίως μόνον τὴν φροντίδα τῶν οὐσάρων σας... Χθὲς ἐκλάπη μία εἰκὼν ἐκ τινος ἐκκλη- σίας· τοῦτο συμβαίνει διὰ πρώτην φοράν καὶ εἶνε σπουδαίωτον !

— Τότε ... εἶνε περιττὸν νὰ λαμβάνω τὸν κόπον ; ἠρώτησεν ὁ Πορώφ με τὴν συ- νήθη ἥμερον φωνὴν του.

Ὁ ὑπάλληλος ἠγείρε τοὺς ὤμους.

— Πολὺ καλά ! Λαμβάνω, κύριε, τὴν τιμὴν νὰ σὲς προσκυνήσω.

— Χαίρετε ! ἀπήντησεν ὁ ὑπάλληλος.

Ὁ Πορώφ ἐξήλθεν αὐθωρεί.

— Ἡζίζεν ἀληθῶς τὸν κόπον νὰ κάμῃ τοσον θόρυβον διὰ ὑπόθεσιν τὴν ὅποιαν τὸσον εὐκόλως παρήτησεν ! ἐπιθύρσεν ὁ ὑπάλληλος μετὰ οἴκτου. Θὰ ἔλεγέ τις ὅτι ἐπρόκειτο τὰ πάντα νὰ συντρίψῃ καὶ ἐξαίφνης κρᾶκ ! τίποτε πλέον !

Καὶ ἐξηκολούθησε τὴν ἐργασίαν του.

Ὁ Πορώφ ἐπανελθὼν οἴκαδε καὶ ἀ- σταζόμενος τὴν θυγατέρα του, εἶπε :

— Μὲς μένει ἀκόμη ὁ Αὐτοκράτωρ. Λάβε ὑπομονήν, δὲν ἀπωλέσθῃ πᾶσα ἐλπίς.

(Ἐπειτα).

ΡΩΣΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΑΕΤΟΣ ΚΑΙ ΜΕΛΙΣΣΑ

(Μῦθος Κριλιώφ.)

Βλέπει μὰ μέλισσα· αἶτός ποῦ τ' ἀθῆν τριγυρίζει καὶ τὴν γελᾷ, τὴν μουκτηρίζει :

«— Πῶς ἡ φύξῃ μου, μέλισσα, τῆς λέγει, σὲ ποιεῖ, καὶ πῶς εἰς τὰ μάτια μου φαίνεσθ' ἐλευνίη, με ὀλη τὴν ἐνέργειαν καὶ ἱκανότητά σου !

Τὸ θέρος τῶσαι μέλισσαι γεμίζου τὴν κυψέλη κηροπηκταῖς καὶ μέλι,

ποῦ μέσα σ' ὅλα χάνονται τὰ ἔργα τὰ δικά σου.

Ἐγὼ ἀλήθεια ἀπορῶ, τί πόθος οἱ κρατεῖ νὰ κοπιᾷς ἀκαυστά· ποῖός ὁ σκοπός ; γιατί ;

Νὰ ἀποθάνῃς ἄγνωστῃ μαζί με τὸν καθένα !

Πόσο ἀπέχεις ἀπὸ μένα !

Ὅταν μὲ κρότο καὶ βοῆ ταῖς πτέρυγας ἀνοίξω καὶ ὑψωθῶ ὡς ποῦ ψῆλά τὰ νέφη νὰ ἐγγίξω, τρέμο παντοῦ σκορπιζῶ,

τὰ πτερωτὰ φοβίζω,

στὰ πρῶτά των οἱ βουκοὶ πληροῖον ἀγρυπνοῦν, καὶ αὐτὰ τὰ λάφυρα τὰ γοργὰ φοβοῦνται νὰ φανούν.»

«— Δεῖα σ' ἐσεῖ, ἡ μέλισσα τοῦ λέγει ταπεινῶς, κ' εἶθε ὁ Ζεὺς τὰ δῶρά του πάντοτε νὰ σοῦ δίνῃ·

μὰ γὰρ, ποῦ γὰρ ἀφέλεια ἐργάζομαι κοινῶ, δὲν ἀπαιτῶ τοὺς κόπους μου κανεὶς νὰ διακρίνῃ, καὶ μόνο μὲ παρηγορεῖ πᾶς μέσα στὴν κυψέλη κᾶν μὰ ρανίδα βρισκεται καὶ ἰδικό μου μέλι.»

Ἐυδαίμων εἶν' ἐκεῖνος ποῦ εὐρήκε τὸν τρόπον νὰ κοπιᾷ· εἰς κύκλον ἐπιφανῶν ἀνθρώπων.

Ἐκείνου ἀπὸ τὸν ἐνδερρῶν, μόνον, ἀπὸ τὸν ἐνδερρῶν, τὰ ἔργα του, ἐλόκληρος κόσμος πᾶς διακρίνει.

Πλὴν πῶσον εἶνε σεβαστός· κ' ἐκεῖνος ποῦ κρυμμένος καὶ ἀφανής, λησμονημένος,

τοὺς κόπους, τὰς φροντίδας του ποσῶς δὲν λογαριάζει καὶ οὔτε δέξαν θέλει οὐδ' ἄλλως νὰ φαῖν,

ἀλλὰ ἰδέα μία καὶ μόνη τὸν κινεῖ, ὅτι δι' ὄφελος κοινὸν μοχθεῖ καὶ κοπιᾷει.

Π. Α. ΑΣΙΩΤΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ

Ἐκ τῶν ἀρίστων φιλολογικῶν πραγμασιῶν τῶν γενομένων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη περὶ τὴν φι- λολογικὴν καὶ ἰδίως κριτικὴν ἐπεξεργασίαν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων, εἶνε καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ μοναχοῦ τοῦ τάγματος τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Giuseppe Cozza-Luzzi, ὑποδιδασκαστοῦ τῆς ἀ- γίας Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, ἐν δυνάμει ἄχρι τοῦδε τόμου· ἔκδοσις τῶν ἀποσπασμάτων τῆς τοῦ Στρά- βωνος Γεωγραφίας, τῶν ἀνακαλυφθέντων ἐν τοῖς Παλιμψήστοις Περγαμηνοῖς τῆς Κρυπτοφέρ- ρης καὶ τοῦ Βατικανοῦ.

Τὸ πρῶτον μέρος τῆς πραγματείας ταύτης εἶχεν ἐκδοθῆ τῷ 1884, πρὸ ὀλίγων δὲ μηνῶν ἐ- ξεδόθη καὶ τὸ δεύτερον μέρος περιέχον κυρίως τὰ τοῦ Βατικανείου παλιμψήστου ἀποσπάσματα καὶ ἐπισυνημμένον φωτογράφημα τοῦ Παλιμψήστου. Εἶνε δὲ τὸ δεύτερον τοῦτο μέρος ἀμειωμένον εἰς τὴν Αὐτοῦ Ἀγιότητα τὸν Πάπαν Δέοντα ΙΓ'.

Τὸ πρῶτον μέρος περιλαμβάνει μακρὰν καὶ σπουδαίαν εἰσαγωγὴν, ἐν ᾗ ἐν πολλοῖς ἰδιαιτέ- ροις κεφαλαίοις ἐκτίθενται τὰ περὶ τοῦ Στράβω- νος καὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ, περὶ τῶν ὀ- πολιφθέντων μέχρι σήμερον Στραβωνίων χειρο- γράφων καὶ περὶ τῶν γενομένων ἄχρι τοῦδε σπου- δαιτέρων φιλολογικῶν ἐκδόσεων τῶν τοῦ Στρά- βωνος γεωγραφικῶν. Ὡσαύτως ἐν ἰδιαιτέροις κεφα- λαίοις πραγματεύεται ὁ σοφὸς ἐκδοτὴς περὶ τῆς ἀνάγκης νέων κριτικῶν περὶ τὸν Στράβωνα με- λετητῶν· καὶ τέλος ἐν δυοῖς μὲν κεφαλαίοις ἐκτί- θενται τὰ κατὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν παλιμψή- στων τῆς Κρυπτοφέρρης καὶ τοῦ Βατικανοῦ, ἐν ἐνὶ δὲ καὶ τελευταίῳ κεφαλαίῳ γίνεται περιγρα- φὴ ἀμφοτέρων τῶν παλιμψήστων τοῦ τοῦ Βατι- κανείου καὶ τοῦ τῆς Κρυπτοφέρρης. Μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐν πέντε καὶ τεσσαράκοντα κεφα- λαίοις ἐκτίθενται τ' ἀποσπάσματα τοῦ παλιμψή- στου τῆς Κρυπτοφέρρης ἐν ἀντιβολῇ πρὸς τὰ κεί- μενα τῶν χειρογράφων καὶ τῶν μέχρι τοῦδε γε- νομένων ἐκδόσεων· διὰ δὲ τῆς τοιαύτης ἀντιβο- λῆς καὶ τῶν ἐπισυναπομνηστικῶν κριτικῶν παρατη- ρήσεων, ἐνθα μὲν πληροῦνται τὰ ἐν τοῖς παλαιω- τέροις κειμένοις ὑπάρχοντα χάσματα, ἐνθα δὲ παρεφθαρμένα τινὰ καὶ ἀσαφῆ τούτων χωρία διορθοῦνται καὶ σαφέστερον βρῆμαίονται. Τὰ σπουδαιότερα τῶν ἀποσπασμάτων τούτων εἶνε τὰ περιέχοντα τὰ περὶ Κορυθίων (Βιβλ. Α. 467-8), τὰ περὶ Μεσσηνιακῶν πολέμων (Βιβλ. Α. 362), τὰ περὶ συμμαχίας Σπαρτιατῶν πρὸς Ἡλείους, ἐναν-

* Giuseppe Cozza-Luzzi della Geographia di Strabone trammessi scoperti in membrane palim- seste. Parte seconda. Roma, dalla Bibliotheca Vaticana 1888.

τιὸν Πισατῶν (Η. 355), τοὺς ὑπὸ τοῦ Στράβωνος ἀναφερομένους στίχους τοῦ Τορταίου ἐκ τῆς Ἐθ- νομίας· καλομένης Ἐλεγκίας τοῦ ποιητοῦ (Η. 362). Ἀποσπάσματα δὲ τοῦ ΙΖ' βιβλίου περιέ- χουσι τὰ περὶ Αἰγυπτιακῆς χώρας.

Ἐν τῇ νεωστὶ ἐκδοθέντι δευτέρῳ μέρει, μετὰ συντόμου τινα πραγματείας περὶ τῆς ἀνακαλύ- φσεως τοῦ Βατικανείου παλιμψήστου, ἐκτίθενται κατὰ τὸν ἀνω εἰρημένον τρόπον τὰ διάφορα ἀ- ποσπάσματα μετὰ μακρῶν κριτικῶν ὑπομνημά- των. Τὰ κυριώτερα τῶν ἀποσπασμάτων τούτων περιέχουσι τὰ περὶ Νομισμῶν καὶ Καρχηδονίων (Βιβλ. ΙΖ' 833-34), περὶ τῆς γῆσου Σκύρου (Β. Θ'. 436-37), περὶ τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Οἰχαλίας (Β. Θ'. 438), περὶ Ἐπαμεινώνου καὶ Μαντι- νείας (Β. Θ'. 444). Μακρότατον εἶνε τὸ ἀπόσπα- σμα τὸ διαλαμβάνον περὶ τοῦ σχήματος τοῦ Κο- ρινθιακοῦ Ἰσμοῦ (Β. Θ'. 392). Εἰσὶ δὲ καὶ πλεί- σता ἄλλα ἀποσπάσματα τοῦ Θ' καὶ Ι' βιβλίου περὶ τῶν διαφόρων τῆς Ἑλλάδος χωρῶν πραγ- ματευόμενα. Ἐν ὀλίγῳ τὸ δεύτερον μέρος τῆς πραγ- ματείας περιλαμβάνει δύο καὶ ἑβδομηκοντα ἀ- ποσπάσματα τῶν βιβλ. Ζ', Η', Θ', Ι' καὶ ΙΖ'.

Δὲν προτιθέμεθα ἐνταῦθα νὰ προβώμεν εἰς μα- κρὰν ἢ σύντομον ἀνάλυσιν τῶν κριτικῶν ὑπομνη- μάτων τοῦ ἐκδοτοῦ ἢ καὶ ἀπλῆν ἀντιβολὴν τῶν μᾶλλον ἀξιοσημειωτῶν χωριῶν τῶν ἀποσπασμά- των πρὸς τὰ τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων ἐκδό- σεων, ἐπιφυλασσόμενοι νὰ πράξωμεν τοῦτο μετὰ τὴν ἐκδοσὴν καὶ τοῦ ὀπολιπομένου ἔτι μέρους τῆς πραγματείας. Νῦν δὲ, προτιθέμενοι ἀπλῶς νὰ καταστήσωμεν γνωστοὺς εἰς τὸ ἡμέτερον φιλολε- γικὸν κοινὸν τὸ σπουδαιώτατον φιλολογικὸν πόνη- μα τοῦ πατρὸς Ἰωσήφ, λέγομεν, ὡς συμπέρασμα τῆς ἡμετέρας περὶ τὸ ἔργον μελέτης, ὅτι τοῦτο πολλὰ ἀναπληροῖ ἐλλείψεις, ὑπαρχούσας ἐν ταῖς μέχρι τοῦδε ἐκδόσεσι τοῦ Στράβωνος, καὶ καθί- σताται ὡφελιμώτατον μάλιστα διὰ ἀναγνώστην βοήθημα τοῖς πρὸς τὰ γεωγραφικὰ τοῦ Στράβω- νος μελετωσιν. Κ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΓΧΩΡΙΑ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθη ἐν τῷ ἐνταῦθα ναῷ τῆς Μητροπόλεως μνημόσυνον ὀπερ τῶν ἐν Κόσῳ πεσόντων ἀγωνιστῶν. — Γῆν πα- ρελθούσαν Δευτέραν ἐγένετο ἡ κλήρωσις τῶν λα- χεῖρων δὲ οἱ ἀριθμοὶ 64,364 φρ. χρ. 400,000, 38,946 φρ. 40,000, 477,526 καὶ 480,795 ἀνὰ 2,500 φρ. καὶ οἱ ἀριθμοὶ 59,877, 96,564, 34, 483, 74,708 καὶ 473,876 ἀνὰ 4000 φρ. ἑκα- στος. — Ὁ ἐξ Ἡπείρου κ. Πάγκας, ὁ ἀνεγείρων τὴν παρὰ τὴν πλατείαν τῆς Ὀμονίας μεγάλην οἰκίαν, ἀξίας 450 χιλ. δραχμῶν, ἐδορήσατο ταῦ- την εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ὅπως δια- θέσῃ αὐτὴν εἰς τινα τῶν ἀναγκῶν τοῦ Κράτους. — Ἡ Κυβέρνησις προσίθεται νὰ ἐκχωρήσῃ εἰς ἐ- ταίριαν τὰ διάφορα ἐν Ἑλλάδι ἱατρικὰ λουτρά. — Ἐπιστάμους ἠγγέληθ' ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Γερμανίας θὰ παραστήσωσι εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἑκτὴν προσεχούς Ὀκτωβρίου τε- λεσθησομένους γάμους τῆς πριγκίπισσας Σοφίας μετὰ τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου. Ἡ πριγκίπισ- σα μετὰ τῆς μητρὸς καὶ τῶν δύο ἀδελφῶν ἀδ- τῆς θὰ ἀφίχθῃ εἰς Ἀθήνας μίαν ἡμέραν πρὸ τοῦ αὐτοκράτορος. — Ἡ πρὸς τῆς πριγκίπισ- σης Σοφίας ὄλισθη εἰς 2,000,000 μάρκας προ- ερχομένης ἐκ πατρικῆς κληρονομίας, ὡς οἱ τόκοι θὰ καταβάλλονται τῷ διαδόχῳ, εἰς 450,000 γο- ρηγομένων ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους, καὶ εἰς 450,000 προσφερόμενῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος

ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου του ταμείου. Αἱ τελευταῖαι 300,000 καταβλήθησονται ἀμέσως. — Συνεδιὸς εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ κ. Κολιτζᾶσου προσ- κλήθη ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κεφαλληνίας κ. Καλ- λιγᾶς.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Τὸ βασιλεῖα Γεωργίου, ἀφικόμενον εἰς τὰ λου- τρά τοῦ Αἴξ, προσεκάλεσεν ὁ πρόεδρος τῆς Γαλ- λικῆς Δημοκρατίας κ. Καρνὸν νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἐκδοσιν. Ὁ βασιλεὺς ἀπήντησεν ἀποδεξιόμενος τὴν πρόσκλησιν. — Ὁ Σάγχις τῆς Περσίας ἐφθασεν εἰς Λονδίνον τὴν παρελθούσαν Τρίτην. — Ὁ αὐτοκρά- τωρ καὶ ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσίας καὶ ἡ βα- σίλισσα Ὀλγα ἀπῆλθον οἰκογενειακῶς εἰς τὰς Φινίκιας νήσους. — Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βελιγραδίου μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ μητροπολίτου Μιχαὴλ ἡ ρωσικὴ ἐπιτροπὴ ἐπίσημα μεγίσταις πρὸδοσις ἐν Σερβίᾳ. — Ἐπιτροπὴ τῶν Κυπρίων μεταδᾶσα εἰς Λονδίνον ἐπέδωκεν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἀποικίῶν ὑ- πουργὸν ἀναφορὰν ὑπογεγραμμένην ὑπὸ 140,000 κατακίων, δι' ἧς ζητοῦσιν ἐλάττωσιν τῶν φόρων. — Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας Γουλιέλμος ἀ- πῆλθεν εἰς Νορβηγίαν.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ὁ κ. Φιλαδέφειδος ἀναυστατῶ καὶ διὰ τὸ ἐ- πίον ἔτος τὸ ἐπ' ὄνοματι αὐτοῦ ποιητικὸν διαγώ- νοσμα, σκοπῶν νὰ καταστήσῃ αὐτὸ ἐτήσιον ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων. — Ἐν Παρισίῳ συνήθη φιλολογικὸν συνέδριον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ίουλ. Σιμόν, καθ' ὃ ἀπεραστήθη νὰ ἐξῆρ ἑκα- στος συγγραφεὺς τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς εἰς ἕνας γλῶσσας μεταφράσεως τοῦ συγγραμμά- τος του, χωρὶς νὰ ποιῆται μείλιαν τούτου ἐν τῷ πρωτοτύπῳ ἔργῳ καὶ ἐφ' ὀρισμένον χρονικὸν διά- στημα. — Ὁ βασιλεὺς τῆς Σουηδίας Ὁσκαρ ἐκδί- δει προσεχῶς λυρικὸν δράμα ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ ἀνάκτορον τοῦ Κόμπεργκ», ὀδύνης συνέθεσε ταῦ- τοχροῦς καὶ τὸ κείμενον καὶ τὴν μουσικὴν.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ

Ἐξακολουθοῦσιν αἱ παρὰ τὰ Ὀλύμπια ἀνα- σκαφαὶ τοῦ χώρου, ἐν ᾧ ἀνεκαλύφθη τὸ ρωμαϊ- κὸν θαλάσιον, ἀνευρήθη δὲ καὶ ἕτερον ψηφιδω- τῶν ἄλλου δοματίου καὶ ὀλόκληρος ἡ δεξερμενὴ τὸ θαλάσιον. Ἐπίσης ἐξακολουθοῦσι καὶ αἱ ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἀνασκαφαὶ ἀνευρισκομένων ἀξίων λόγων ἀρχαιοτήτων. — Ἀπεβίωσεν ὀχτώσας ὁ δια- πρεπὲς ἀρχαιολόγος καὶ καθηγητὴς τῶν ἐν Βε- ρολίνῳ Πανεπιστημίου Κάρολος Βοίττινερ, ὅσας σπουδαίας ἀρχαιολογικὰς ἐρεῖνας ἐπεξήγαγεν ἄλ- λοτε ἐν Ἑλλάδι. — Κατὰ τὰς ἐν Κέρκυρα ἐνεργ- γηθείσας ἀνασκαφὰς ἀνευρήθησαν πλείστα ἀγαλ- μάτια παριστῶντα γυναῖκα στριζομένην ἐπὶ τῶν κεράτων ἐλάφου ἢ ἄλλων ζώων, τείχος, εἶθρον καὶ τεμνάχιον στήλης.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἀρχιτέκτων Σουηδὸς ἐπέβρε νέον σύστημα, ὅπως ἐξασφαλίσῃ κατὰ τῶν κινδύνων τῆς πυρ- καϊκῆς τὰς προορισθείσας εἰς παραστάσεις αἰθού- σας. Ἐπενέθησεν τὸν ἐντελὴ χωρίσμον τῆς σκηνῆς ἀπὸ τῆς αἰθούσας, ἥτις οὕσα κινητὴ θὰ βασίζε- ται ἐπὶ μικρῶν τροχῶν, δι' ὧν αὐθαρεῖ θὰ χωρὶ- ζεται τῆς σκηνῆς. — Ἡ συστηθείσα ὑπὸ τοῦ ἀ- τοκράτορος τῆς Ρωσίας ἐπιτροπὴ πρὸς διοργάνω- σιν τῶν ἐπὶ τῇ καλλιτεχνικῇ πεντηκονταετηρίδι τοῦ Ἀντωνίου Ρουβίνσταϊν ἐρωτῶν, καθιστᾷ γνω- στὴν εἰς τοὺς θαυμαστάς αὐτοῦ, ὅτι ἡ ἐπίσημος αὕτη πανήγυρις τελεσθήσεται ἐν Πετροῦπολει τῇ 18)30 Νοεμβρίου 1889, καὶ ὅτι ἀνοίγεται ἔρα- σος πρὸς σχηματισμὸν κεφαλαίου, ὅπερ θὰ προ- σφερθῇ τῷ πανηγυριζομένῳ. — Κατ' αὐτὰς ἐξετυ- πώθη τὸ πρῶτον ἡ διαθήκη τοῦ Βεργύδου ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ καταστήματος Heiligensstadt. — Ὁ ἐν Πειραιεὶ κατὰσσογράφος κ. Βολανάκης ἀ- πεπεράτωσε δύο εἰκόνας παριστώσας τὴν θαλα- μεγλὴν «Christa» τοῦ ἀρχιδούκους τῆς Αὐστρίας Καρόλου Στεφάνου. Ἡ πρώτη παριστᾷ τὴν θα- λαμηγλὴν πλείουσαν πλησίον ἐν σελήνωφωστῳ

νυκτεῖ, ἐνῷ παρ' αὐτὴν μόλις διακρίνονται πλείοντα τρία τρεχαντήρια. Αὕτη ἀποσταλθήσεται εἰς τὸν ἀρχιδούκα.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Φίλῳ Β'. Θλίβτε ἀπλούστατα τὴν γνώμην ἡμῶν ; Εἶθε πολὺ σπάταλος δίδων εἰς τὴν πρὸ 20ετίας φι- λολογικὴν ἐποχὴν τὸ ὄνομα Χρυσῆ, καὶ πολὺ φει- δωλὸς ἀποκαλῶν σιδηρᾶν τὴν παρούσαν. — Σ. Α. Σμύρνην. Ἰδοὺ τί σχετικὸν πρὸς τὴν ἐράτησιν σας ἱστοροῖ ἡ Δόρα Δ' Ἰστορία· Τῷ 1456 ὁ Γεώργιος Κα- λοκαίρητις φέρων ἐκ τῆς ἀλωθείσης Κωνσταντινου- πόλεως ἦλθεν εἰς Κέρκυραν φέρων μεθ' αὐτοῦ τὰ λείψανα τῆς Ἁγίας Θεοδόρας, αὐτοκράτειρας τοῦ Βυζαντίου, καὶ τὰ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος. Φίλιπ- πος δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Καλοκαίρητος παραδίδοντας τὴν θυ- γατέρα του μετὰ τινος εὐγενοῦς Καρχηραίου, τοῦ Στα- ματίου Βούλγαρη, ἐφοικίσεν αὐτὴν μετὰ τὸ σῶμα τοῦ Ἁγίου, ὅπερ ἔκτοτε μένει (

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ»

Ἡ διεύθυνσις τῆς «Ἐβδομάδος» εὐρέθη πολλάκις εἰς δύσκολον θέσιν ἀπέναντι τῶν συνδρομητῶν αὐτῆς, μὴ δυναμένη ν' ἀνταποκριθῆ εἰς ἐπανεληλυμένας παρακλήσεις αὐτῶν, περὶ προμηθείας καὶ ἀποστολῆς οὐ μόνον τῶν νεωστὶ ἐκδιδόμενων βιβλίων ἀλλὰ καὶ ἄλλων συγγραμμάτων, ὧν ἡ ἐκλογή πολλάκις ἀνετίθετο εἰς αὐτήν.

Μεθ' ὧν τὴν καλὴν θέλησιν, ἣν εἶχεν, ὅπως ἐκτελῆ παραγγελίας ἐξυπηρετούσας τὰ πνευματικὰ τῶν ἀναγνωστῶν αὐτῆς συμφέροντα, ἐν τούτοις ἡνιχάσθη μετὰ λύπης νὰ ἀρνηθῆ τὰς ὑπηρεσίας τῆς, τὸ μὲν ἐνεκα τῆς προσπλάσεώς τῆς εἰς τὰς ἄλλας τῆς «Ἐβδομάδος» ἀνάγκας, τὸ δὲ ἐνεκα τῆς ἐλλείψεως καταλλήλου προσώπου δυναμένου ἐξ ἐπαγγέλματος νὰ ἀναλαμβάνη καὶ διεκπεραιῶι παραγγελίας τοιαύτας.

Ἀλλὰ καὶ μεθ' ὧν τὰς ἐπανεληλυμένας ἀρνήσεις ἡμῶν οὐκ ὀλίγοι τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῶ ἐξωτερικῷ ἀναγνωστῶν, ἢ μὴ ἔχοντες ἄλλας γνωριμίας ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, ἢ κρίνοντες καταλληλοτέρους ἡμᾶς ἐνεκα τῆς τακτικῆς πρὸς τὴν «Ἐβδομάδα» ἐπικοινωνίας τῶν, ἐξηκολούθουν καὶ ἐξακολουθοῦσι νὰ ἀναθέτωσιν ἡμῖν παραγγελίας, ὧν ἂν μὴ ἀδύνατος, δυσχερῆς ὅμως πάντοτε καὶ κοπιώδης ἡ ἐκτέλεσις.

Τούτου ἐνεκα ἡ διεύθυνσις τῆς «Ἐβδομάδος» ἵνα καὶ αὐτὴ ἀπαλλαγῇ ἐργάδους μερίμνης καὶ τὰ πνευματικὰ τῶν ἀναγνωστῶν τῆς συμφέροντα ἐξυπηρετήσῃ, συνεννοηθεῖσα προηγουμένως μεθ' ἀπάντων τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκδοτῶν, ἀπέφασκε νὰ ἰδρύσῃ ἐν τοῖς γραφείοις αὐτῆς

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ὄπερ, ὑπὸ τὴν πλήρη ἐγγύησίν τῆς καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Γραμματέως αὐτῆς κ. Γ. Φαρουδάκη, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 1ης προσεχοῦς Ἰουλίου τῶν τακτικῶν ἐργασιῶν του,

Ἀναλαμβάνει

α) Τὴν ἀποστολὴν παντός συγγράμματος ἐν Ἑλλάδι ἐκδοθέντος ἢ ἐκδιδόμενου εἰς πάντα αἰτήσοντα, ὑπὸ ἑνὰ καὶ μόνον ἀλλ' ἀπαράβατον ὄρον: Νὰ συνοδεύηται ἡ αἴτησις του διὰ τοῦ ἀντιτίμου τῶν παραγγελιομένων βιβλίων προστιθεμένων καὶ 10/100 ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν διὰ τὰ ταχυδρομικὰ τέλη.

β) Τὴν ἀπέναντι οἰουδήποτε προκαταβληθέντος ποσοῦ ἀποστολὴν βιβλίων, μέχρι τῆς ἐξαντλήσεως αὐτοῦ.

γ) Τὴν τακτικὴν δημοσίευσιν ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΙΚΩΝ ΔΕΛΤΙΩΝ καθοριζόντων τὰς τιμὰς καὶ ἀναμνησκόντων τὰ συγγράμματα, ἅτινα νεωστὶ ἢ πρὸ πολλοῦ ἐκδοθέντα εὐρίσκονται ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις χρῆσιμα εἰς πάντα κλάδον ἀναγνωστῶν.

Ἐλπίζοντες, ὅτι τὸ μέτρον τούτο, ὄπερ ἡ «Ἐβδομάς» ἔλαβε χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς θέλει ἀποβῆ συμφέρον καὶ ἐπωφελές αὐτοῖς, συνιστῶμεν ὅπως τοῦ λοιποῦ πᾶσαν περὶ βιβλίων αἰτησίαν τῶν ἀπευθύνωσι:

Πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΙΚΟῦ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ «ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ».

Τὴν αὐτὴν δὲ σύστασιν ποιούμεν καὶ πρὸς τοὺς κ. κ. ἐκδότας, ὧν τὰ συμφέροντα μεγάλως θέλει ἐξυπηρετήσῃ τὸ ἐν λόγῳ Γραφεῖον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰουνίου 1889.

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ «ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ»

ΑΓΓΕΛΙΑΙ: Ὁ στίχ. ἀπὸ 7 λ. 40, δις 70, τρις 90.

Ἐν Σπάρτῃ ἐνοικιάζεται
ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΣ

ΕΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

οικοδομηθὲν τελευταίως ἐπὶ τῆς

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΥ ΤΗΣ ΠΡΟΚΥΜΑΙΑΣ

ἣτις εἶνε ἡ ὑψιστοτέρα καὶ κεντρικωτέρα ὁδὸς. Περιέχει εὐρείας αἰθούσας καὶ τρίακοντα ἐν ὄλῳ δωμάτια.

— Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν. —

ΣΙΑΦΡΟΔΡΟΜΟΙ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ἰσχύον ἀπὸ 2 Μαΐου — 1 Σεπτεμβρίου.

ΓΡΑΜΜΗ ΚΗΦΙΣΙΑΣ

Κυριακὰς καὶ ἑορταῖς

Ἐξ Ἀθην. Ἐξ Κηφισ.

ἐκτός τῶν ἄλλων ἀμαρτοστοιχιῶν καὶ αἰ ἐξῆς:

Π. Μ.	Η. Μ.
6.—	8.45
7.30	8.20
9.10	10.—
11.—	11.45

Μ. Μ.	Μ. Μ.
8.40	10.23
10.10	12.—

ΓΡΑΜΜΗ ΛΑΥΡΙΟΥ

Μ. Μ.	Μ. Μ.
3.—	4.05
4.—	4.45
5.—	7.20
6.20	8.20
8.10	10.20

Ἐξ Ἀθην.	Ἐξ Λαυρ.
Π. Μ.	Π. Μ.
7.40	6.10
Μ. Μ.	Μ. Μ.
4.56	5.11

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΚΟΜΦΑ ΤΡΥΧΗ

ΠΕΡΙΠΟΥ 96 ΣΕΛΙΔΩΝ

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

- Τεύχος 1—3 *Θάρος Βλέκας*, Ἑλληνικὴ μυθιστορία ὑπὸ Π. Καλλιγᾶ.
- Ποιήματα Α. Σ. Βοζαντίου* (ἐν τῷ 3ῳ τεύχει)
- 4—5 *Ὁ Ἐξηγταβελόνης*, κωμῳδία Μολιέρου, κατὰ τὴν ἐλληνισμὸν τοῦ Οἰκονόμου τοῦ ἐξ Οἰκονόμων.
- Ποιήματα Φ. Κοππῆ* (ἐν τῷ 5ῳ τεύχει).
- 6 *Περὶ ληψῆς ἱστορίας* τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας ὑπὸ Α. Ρ. Ραγκαβῆ.
- 7x9 *Δουίτσα Μίλλερ*, τραγωδία Φ. Σχιλλέρου.
- 8 *Ἐπιτελιὰ τῆς ψυχῆς* ὑπὸ Φεουχτερίδου.
- 10 *Διηγήματα σύγχρονα Ἑλληνικά*, ὑπὸ Δ. Βικέλα, Ε. Χαριλάου, Δ. Καμπούρογλου, Γ. Αρσίνου, Α. Κουρτίδου, Ι. Μ. Δαρμῆργου καὶ Α. Καρκαβίτσα.
- 11—13 *Σεράτης Χαλοπίχειρος*, ἠθογραφία Ἑλληνικὴ ὑπὸ Στ. Κοιμανοῦδου.
- 14—15 *Ἀμλέτος*, τραγωδία Σαικσπέρου μεταφρασθεῖς Σ. Δ. Βικέλα.
- 16—17 *Ἄσμα τῶν Χριστουγέννων*, διήγημα ὑπὸ Κ. Δίκευ.
- 18 *Κοραϊστικὰ ἢ διῆρωσις τῆς Ρωμαϊκῆς γλώσσης*, κωμῳδία. — *Κόβρνας ἀπαρχή*, ποιήμα, ὑπὸ Κ. Ίακ. Ρίζου.
- 19—20 *Ἀλκιμάδης*, Ἑλλ. Σηναῖ (δράμα) Φ. Καβαλλάτη.

Μ Π Α Ρ Τ Κ Α Ι Χ Ι Ρ Ξ Τ

ἔκδοται ἐν Ἀθήναις

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΣΙΑΦΡΟΔΡΟΜΟΥ ΠΕΙΡΑΪΩΣ-ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Γραμμὴ Πειραιῶς - Ἀθηνῶν - Κορίνθου - Αἰγίου - Πατρῶν

1	3	33	2	4	32		
Πειραιεὺς ἀν.	7 π	11.15	10.10	Πάτραι ἀν.	7.20π	11.40	—
Ἀθῆναι	7.30	11.50	10.40	Αἶγιον	9.05	12.57	—
Κορίνθος ἀρ.	7.42	2.42	2. 5	Κορίνθος	1.10	4 —	9.03π
Αἶγιον	2.52	5.41	—	Ἀθῆναι ἀρ.	4.25	7 —	12.30
Πάτραι	4.35	7.—	—	Πειραιεὺς	4.55	7.30	1

Γραμμὴ Κορίνθου - Ἀργούς - Ναυπλίου - Μύλων

Κορίνθος ἀν.	3. μ.μ.	Μύλοι ἀν.	9.50π.μ.
Ἀργός ἀρ.	5.12	Ναύπλιον	10.
Ναύπλιον	5.45	Ἀργός ἀρ.	10.35
Μύλοι	5.52	Κορίνθος	12.45

Γραμμὴ Πατρῶν - Πύργου

Πάτραι ἀν.	8.30π	4.μ.μ.	5.30μ	Μανωλάς ἀν.	5.30π	—	—
Ἀχαΐα ἀρ.	9.30	5.—	6.30	Ἀχαΐα	7—	10.45	6.40μ
Μανωλάς	—	6.32	—	Πάτραι ἀρ.	8—	11.45	7.40

Σημείωσις. Ἡ ἀμαρτοστοιχία 33 φθάνουσα μέχρις Ἀκράτας ἐκίστην Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον, ἢ δὲ 32 ἀναχωροῦσα ἐξ Ἀκράτας Κυριακὴν, Τετάρτην, Παρασκευήν, καθ' ἑκάστην τοπικὰν ἡμέραν μετὰ τὴν Ἀκράτας, Πατρῶν, Ναυπλίου, Ἀργούς, Μύλων κατὰ τὸ γενικὸν Δρομολόγιον.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Πέναι Διαδόχου
Υδρογότοι Σφαῖραι εἰς Ἑλληνικὴν Γλῶσσαν ἀπὸ ἀρ. 35—72.

Πέναι Τρικοῦνη

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ
ἐπὶ καλοῦ χαρτοῦ στιγματωῦς.

Πέναι Διαδόχου

ΜΕΛΑΝΗ ΜΑΥΡΗ

συμπυκνωμένη καὶ ἀναλυομένη εἰς ἕξ μέρη ὕδατος. Δοχεῖον ἐκ δραμ. 312 δραχμ. 4 50
Ἀναλελυμένη ἡσκαλ. 90

Πέναι Τρικοῦνη

Γραφικὰ ἸΛΑΙ

ΚΟΜΨΟΤΕΧΝΗΜΑΤΑ

Τυπογραφεῖον Κορίνθης, ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 9.